

การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จังหวัดสงขลา

25 ส.ย. 2523

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตูลุหริท ๑๑ พระโธนง กรุงเททท ๒๒ โทร. ๑๑๒๑๑๗๑ ๑๑๑๑๑๑๑

ปริณญานินพนท

ของ

มณญญ แปนเจริญ

เสนอทอมหาวทิทยาลัทยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริณญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม ๒๕๒๒

ลิสสิทธีเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ
ของ
มณูญ แป้นเจริญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2522

ความมุ่งหมาย ขอบข่าย และวิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช.) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน อย่างไรบ้าง และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ตามตัวแปร ประเภทของสถานศึกษา ภูมิภาค และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช.) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ในจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2521 จำนวน 560 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน โดยใช้สถิติ $t - test$ และ $F - test$ วิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาวิจัย

1. นักเรียนอาชีวศึกษา และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว และปัญหาสังคม
3. นักเรียนอาชีวศึกษา ประสบปัญหาการเรียน และปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล และเขตสุขาภิบาล ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกับนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาล และเขตสุขาภิบาล
5. นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนชายประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เช่น ผู้บริหารวิทยาลัย และโรงเรียน ตลอดจนครูอาจารย์ จะได้ทราบปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือได้ถูกต้องยิ่งขึ้น และจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อฝ่ายแนะแนวของวิทยาลัยและโรงเรียนในด้านการให้ความช่วยเหลือ การให้การปรึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน และการจัดบริการแนะแนวตามปัญหาและความต้องการของนักเรียน.

A COMPARATIVE STUDY OF PERSONAL, SOCIAL AND EDUCATIONAL
PROBLEMS OF VOCATIONAL STUDENTS, M.S. 4 - 5 STUDENTS
AND LEVEL 5 ADULT EDUCATION STUDENTS IN SONGKHLA

AN ABSTRACT

BY

MANOON PANCHAREON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

October 1979

The Purposes, Scope and Procedures of the Research ;

The purposes of the research were to study the personal, social and educational problems of the vocational students, M.S. 4-5 students and level 5 adult education students in the province of Songkhla. Comparing the problems of the samples according to kind of educational institute, house settlement, academic achievement, sex and family income. The data was collected from 560 students in vocational colleges, secondary schools and adult education schools in the province of Songkhla during academic year 1978. Analysis of the data was made through t-test and F - test.

Findings ;

1. The problems which vocational and M.S. 4-5 students expressed the most concerns were educational, social and personal problems respectively.

2. The problems which level 5 adult education students expressed the most concerns were educational, personal and social problems respectively.

3. Vocational students had significantly more educational and social problems than M.S. 4-5 students and level 5 adult education students at .01 level.

4. Inmunicipal and out municipal students were not different in personal, social and educational problems.

5. Low grade point average of vocational students had significantly more social problems than those of high and median grade point average at .05 level.

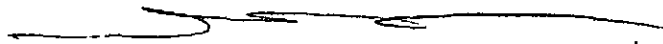
6. Male students had significantly more personal and social problems than female students and female students had significantly more educational problems than male students at .01 level.

7. Students in low income family had significantly more personal, social and educational problems than those in high and median income family at. 01 level.

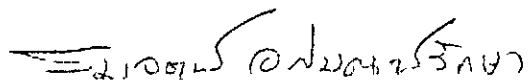
Usefulness of the research

Findings of the research may be used as a guideline of the colleges and schools administrators to help their students exactly on the problems they had and the findings may exactly be useful for guidance division in both colleges and schools to counsel the students in their personal, social and educational problems according to their problems and their needs.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

ประธาน

กรรมการ

ประกาศจุฬการ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและคำแนะนำเป็นอย่างดีจาก ศาสตราจารย์ บุญถึง แนนหนา ประธานกรรมการที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเจตน์ อภิมณฑรรักษา กรรมการที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่าน เป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณะอาจารย์ และนักเรียนในวิทยาลัย และโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ท่านได้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก ตลอดจนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอบคุณ คุณวชิรา แป้นเจริญ แห่งโรงเรียนสะเคาสุรศักดิ์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์ อำเภอสะเคา จังหวัดสงขลา ที่ได้ช่วยเหลือด้านการเก็บข้อมูล การตรวจให้คะแนน ผู้ตอบ ตลอดจนความช่วยเหลือด้านกำลังทรัพย์ และกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

มัญญ แป้นเจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย	4
ความสำคัญของการศึกษาวิจัย	5
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาทั่ว ๆ ไป	9
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเภทของสถานศึกษา	13
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภูมิสำเนา	15
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	16
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ	19
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ	21
สมมติฐานการศึกษาวิจัย	23
3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	
การสร้างแบบสอบถาม	24
ลักษณะของแบบสอบถาม	25
การทดลองใช้แบบสอบถาม	28
กลุ่มตัวอย่าง	30
วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30

การเก็บรวบรวมข้อมูล	-	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	-	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล		34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล		37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		37
วิเคราะห์ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน		
เป็นรายกลุ่ม (ตาราง 3 - ตาราง 8)		38
วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน		
ตามตัวแปรประเภทของสถานศึกษา ภูมิลำเนา ผลสัมฤทธิ์ทาง		
การเรียน เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจ		
(ตาราง 9 - ตาราง 48)		44
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		
ความมุ่งหมายในการศึกษาวิจัย		84
กลุ่มตัวอย่าง		84
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล		84
การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล		85
อภิปรายผล	—	88
ข้อเสนอแนะ		94
บรรณานุกรม		96
ภาคผนวก		104

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากร	31
2 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	32
3 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา	38
4 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา เป็นรายคู่	39
5 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	40
6 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นรายคู่	41
7 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5	42
8 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่	43
9 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5	44
10 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่	45
11 เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5	46

12	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่	47
13	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5	48
14	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่	49
15	เปรียบเทียบปัญหาคู่ ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียน อาชีวศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน	50
16	เปรียบเทียบปัญหาคู่ ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน	51
17	เปรียบเทียบปัญหาคู่ ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน	52
18	เปรียบเทียบปัญหาคู่ ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียนแตกต่างกัน	53
19	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน แตกต่างกัน	54
20	เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน แตกต่างกัน เป็นรายคู่	55
21	เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียนแตกต่างกัน	56
22	เปรียบเทียบปัญหาคู่ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนแตกต่างกัน	57

23	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	58
24	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	59
25	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยมของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	60
26	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	61
27	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	62
28	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยม ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา ชาย และหญิง	63
29	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยม ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ชาย และหญิง	64
30	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยม ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ชาย และหญิง	65
31	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	66
32	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่	67
33	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	68

34	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่	69
35	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	70
36	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่	71
37	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	72
38	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่	73
39	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	74
40	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่	75
41	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	76
42	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่	77
43	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยมของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	78
44	เปรียบเทียบปัญหาค่านิยมของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่	79

45	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน	80
46	เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายดู	81
47	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว แตกต่างกัน	82
48	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายดู	83

ภูมิหลัง

องค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาประเทศนอกเหนือไปจากการพัฒนาทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ก็คือการพัฒนากำลังคน ซึ่งเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเจริญควบคู่กันไปทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพราะการพัฒนากำลังคนย่อมเป็นตัวจักรของการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ประเทศยิ่งได้รับการพัฒนามากขึ้นเพียงใด ย่อมต้องการกำลังคนในสาขาวิชาการต่าง ๆ มากขึ้นเป็นเงาตามตัวในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นวิธีการที่ดีที่สุดคือการให้การศึกษา (ก๊อ สวัสดิทานิรย์ 2510 : 3) เพราะการให้การศึกษาสามารถพัฒนาบุคคลได้ทั้งด้านสติปัญญา บุคลิกภาพและการปรับปรุงทักษะต่าง ๆ อันจะช่วยให้บุคคลที่ได้รับการศึกษาสามารถปรับตัวเองเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ แต่เนื่องจากสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัณนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วและสลับซับซ้อน ยังผลให้สิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของมนุษย์จะต้อง เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน จนไม่อาจคาดคะเนได้ว่าในอนาคตนั้น ผลของการเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปในลักษณะใด แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ปรากฏว่าผลของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีอิทธิพลกระทบกระเทือนต่อระบบการจัดการศึกษาของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงทำให้แนวทางและวิธีการจัดการศึกษาที่ได้วางเอาไว้ และคิดว่าดีที่สุดแล้วนั้น จะต้องถูกนำขึ้นมาพิจารณาใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลและสังคมมากยิ่งขึ้น (วิฑูรย์ อุปถัมภ์ 2517 : 18)

สำหรับหลักการและวิธีการในการ จัดการศึกษาในปัจจุบัณนี้้น พันธ์ หันนาคินทร์ (พันธ์ หันนาคินทร์ 2518 : 37 - 39) ได้เสนอแนะหลักการในการ จัดการศึกษาไว้ว่า ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ความต้องการทางด้านสังคม เมื่อคนมาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ก็ย่อมจะมีบทบาท สิทธิ และหน้าที่ที่จะต้องพึงกระทำให้ถูกต้องสอดคล้องกับท่านองคลองธรรม

2. ใหญ่เรียนสามารถพัฒนาสมรรถภาพส่วนบุคคล และสร้างความเป็นเสรีให้แก่บุคคล
ได้พัฒนาสมรรถภาพตามความต้องการของตนเองได้อย่างเต็มที่
3. ใหญ่เรียนมีความสามารถเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคที่ดี เพื่อเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคม
4. ใหญ่เรียนเป็นผู้ที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดสันติสุขต่อตนเองและสังคม
5. ใหญ่เรียนรู้จักปัญหาและความต้องการของตนเอง ตลอดจนมีความสามารถในการเลือก
เรียนต่อ และเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความสามารถ ความต้องการ และคุณสมบัติของตน

เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของบุคคลนั้น สิบปนนท์ เกตุทัต (สิบปนนท์ เกตุทัต 2521 : 5) ได้กล่าวว่า ปัจจัยหลักในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันนี้ มีใช้เพียงแค่มื้ออาหาร, เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรคเท่านั้น แต่มนุษย์เรายังมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ทักษะ และทักษะ ในการที่จะหาหาเลี้ยงชีพ รู้จักปัญหาและความต้องการ ตลอดจนหาหนทางแก้ปัญหาของตนเอง ถ้าหาก คุณสมบัติเหล่านั้นแล้วบุคคลยอมปราศจากความสุขและสัจจใจที่ใฝ่หาบริการ เกื้อกูลปัจจัยเหล่านี้ให้แก่ สมาชิกในสังคมนั้น ๆ ไก่ย่อมจะเป็นสังคมที่ปราศจากความสงบสุข ยิ่งในสังคมปัจจุบันที่ประกอบไปด้วย กลุ่มบุคคลที่มีภูมิหลัง สภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงยังมีความจำเป็นในการที่จะ สื่อสารถ่ายทอดความคิดให้แกกันและกันมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การให้ความสนใจต่อปัญหาของบุคคลจึงเป็น ปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุดในการที่จะทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของบุคคลนั้น ๆ เพื่อที่จะได้ให้ความ ช่วยเหลือเขาอย่างถูกต้องยิ่งขึ้นต่อไป

ระดับการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยตรงคือ การศึกษาระดับกลาง อันได้แก่ การมัธยมศึกษา และการอาชีวศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2509 : 1) ซึ่งเป็น การเตรียมคนเพื่อการประกอบอาชีพเป็นช่างฝีมือระดับกลาง และให้การศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการ ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป ซึ่งจากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น ทำให้ภาระหน้าที่ของกรมอาชีวศึกษา และกรมสามัญศึกษา มีความคล้ายคลึงกันยิ่งขึ้น ประกอบกับกรมสามัญศึกษาได้ทดลองหลักสูตรโครงการ มัธยมแบบประสม โดยเปิดโปรแกรมวิชาชีพให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของ นักเรียนแต่ละคนด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่าในปัจจุบันนี้ หน้าที่ในการผลิตช่างฝีมือระดับกลาง เกษตรกร ช่างเทคนิค และผู้ให้บริการต่าง ๆ เป็นของกรมอาชีวศึกษา และกรมสามัญศึกษา (บุญ แสงศักดิ์ 2517 : 51 - 53)

แต่จากการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของจำนวนพลเมือง ทำให้บุคคลส่วนหนึ่งพลาดโอกาสทางการศึกษาในขณะที่อยู่ในวัยเรียน รัฐบาลจึงได้จัดให้มีการศึกษานอกระบบขึ้น เพื่อสนองความต้องการของบุคคลเหล่านี้ และส่วนหนึ่งของการศึกษานอกระบบคือการศึกษาน้ำใหญ่ (ชาญชัย อาจินสมาจาร 2520 : 68) ซึ่งจัดชั้นเรียนออกเป็น 3 ประเภท (อรพินท์ วิบูลย์พันธ์ 2519 : 72 - 73) คือ

1. ประเภทไม่เป็นชั้นเรียน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนในลักษณะและวิธีการต่าง ๆ อันเป็นการจัดการศึกษาอบรมสำหรับคนจำนวนมาก วิธีการที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ได้แก่ การจัดห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน การจัดรายการทางวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

2. ประเภทจัดหลักสูตรตามความต้องการของประชาชน เป็นการมุ่งสอนเฉพาะเรื่องเป็นระยะเวลาช่วงสั้น ๆ ตั้งแต่ 5 - 10 ชั่วโมง จนถึง 600 ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะเปิดสอนในตอนเย็น ซึ่งจัดในรูปของโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ เป็นต้น

3. ประเภทที่จัดหลักสูตร เหมือนกับการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งจัดสำหรับประชาชนที่ไม่มีโอกาสศึกษาในเวลาเรียนของโรงเรียนภาคปกติ โดยทั่วไปจะใช้สถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรของโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือโรงเรียนราษฎร์ ในภาคปักษ์นั้นเอง โดยแบ่งหลักสูตรออกเป็น 5 ระดับ คือ

3.1	ระดับ 1	เวลาเรียน 6 เดือน	ความรู้เทียบเท่า ป.2
3.2	ระดับ 2	เวลาเรียน 6 เดือน	ความรู้เทียบเท่า ป.4
3.3	ระดับ 3	เวลาเรียน 1 $\frac{1}{2}$ ปี	ความรู้เทียบเท่า ป.7
3.4	ระดับ 4	เวลาเรียน 1 $\frac{1}{2}$ ปี	ความรู้เทียบเท่า ม.ศ.3
3.5	ระดับ 5	เวลาเรียน 2 ปี	ความรู้เทียบเท่า ม.ศ.5

แต่อย่างไรก็ดี ในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนในระดับกลางถึงกลางแล้วนั้น ทั้งกรมอาชีวศึกษา และกรมสามัญศึกษาก็ประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์การฝึก การขาดแคลนครูอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านวิชาเทคนิคเฉพาะสาขา และวิชาสามัญ

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการจัดการศึกษาในระดับนี้ก็คือ ปัญหาอันเกิดจากตัวนักเรียนเอง (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 4) เนื่องจากอายุเฉลี่ยของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ มศ.4-5-6 (ปวช.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 5 นั้น อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 16 - 23 ปี ซึ่งเป็นวัยคาบเกี่ยวระหว่างวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (Hurlock. 1959 : 4) อันเป็นวัยที่ยังไม่สิ้นสุดลักษณะของพัฒนาการในวัยรุ่น กล่าวคือ เด็กยังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อยู่ตลอดเวลา และในขณะเดียวกัน พัฒนาการก็เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองมากขึ้นทั้งทางด้านการศึกษาและการเตรียมตัวเลือกอาชีพ จึงทำให้เด็กในวัยรุ่นตอนปลายรู้สึกมีความยากลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของวัย ตลอดจนมีปัญหาด้านการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนในวัยเดียวกัน และบุคคลใกล้ชิดที่อาวุโสกว่า เช่น พ่อแม่ ครูอาจารย์ เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จึงควรจะได้รับความสนใจจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การศึกษาวิจัย เพื่อที่จะทราบถึงสภาพปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จึงเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสำคัญ มีประโยชน์ และอยู่ในความสนใจของผู้วิจัยมาก โดยเฉพาะการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีการตื่นตัวทางด้านการศึกษาสูง เนื่องจากมีสถาบันอุดมศึกษาอยู่หลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และวิทยาลัยครูสงขลา ผลการวิจัยจึงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการให้การแนะแนวปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนได้

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านอย่างไรบ้าง

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม โดยแยกตามตัวแปร ประเภทของสถานศึกษา ภูมิลำเนา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

1. ผลของการศึกษาวิจัยจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ มศ.4-5-6 (ปวช.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เช่น กรมอาชีวศึกษา กรมสามัญศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนและวิทยาลัย ครูแนะแนว ครูผู้สอนจะได้เข้าใจปัญหาของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อจะหาทางช่วยเหลือได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
2. ผลของการศึกษาวิจัยจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนและวิทยาลัย ในการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำกัดอยู่ในขอบเขตของประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรดังต่อไปนี้

1. ประชากร : เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ มศ.4-5-6(ปวช.) สังกัดกองการวิทยาลัย กรมอาชีวศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กับนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 สังกัดกองการศึกษานักผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา (รายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 1) โดยมีจำนวนประชากรแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1.1	นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ มศ. 4-5-6 (ปวช.)	จำนวน	1922 คน
1.2	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	3070 คน
1.3	นักศึกษานักผู้ใหญ่ระดับ 5	จำนวน	506 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มมาจากจำนวนประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และโรงเรียนการศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5 ในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด 10 แห่ง โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งตามชั้น (Stratified Random Sampling) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังนี้ (รายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 2)

2.1	นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ มศ. 4-5-6 (ปวช.)	จำนวน 175 คน
2.2	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน 300 คน
2.3	นักศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5	จำนวน 85 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ประเภทของสถานศึกษา ภูมิสำเนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจ ความวิตกกังวลใจ และความทุกข์ระทมใจ ซึ่งในที่นี้จะวัดได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถามปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยจำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาส่วนตัว หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย สุขภาพจิต สภาพบ้านและที่พักอาศัย และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.2 ปัญหาสังคม หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน หรือวิทยาลัย

1.3 ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การสอนของอาจารย์ บรรยายกาศในห้องเรียน ลักษณะนิสัยในการเรียน อุปกรณ์การเรียน ลักษณะเนื้อหาวิชาและระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือวิทยาลัย

2. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 4-5) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกองวิทยาลัย กรมอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2521 ในจังหวัดสงขลา

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 สังกัดกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2521 ในจังหวัดสงขลา

4. ประเภทของสถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 5 และวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

5. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 4-5) สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีทั้งหมด 4 โรงเรียน คือ

- 5.1 โรงเรียนมหาวชิราวุธ
- 5.2 โรงเรียนวรรณารัตน์เฉลิม
- 5.3 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
- 5.4 โรงเรียนสะเคาขรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์

6. โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 5 สังกัดกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีทั้งหมด 3 โรงเรียน คือ

- 6.1 โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่วรรณารัตน์เฉลิม
- 6.2 โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่วัดโคกสบานกุด
- 6.3 โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่สะเคาขรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์

7. วิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาลัยที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัย กรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีทั้งหมด 3 วิทยาลัย คือ

- 7.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
- 7.2 วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่
- 7.3 วิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของหลักสูตรที่นักเรียนในกลุ่ม ตัวอย่างศึกษาอยู่ ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 จนถึงวันสอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 8.1 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ P 75 ขึ้นไป
- 8.2 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง P 25- 75
- 8.3 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า P. 25

9. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามเองรวมกับคู่สมรส ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีคู่สมรสแล้ว (นักศึกษานักใหญ่ระดับ 5) โดยยึดแนวทางการแบ่งรายได้ของครอบครัวตามรายงานประจำปี 2518 ของการเคหะแห่งชาติ (การเคหะแห่งชาติ 2519 : 19 - 20) ดังนี้

- 9.1 ฐานะทางเศรษฐกิจสูง หมายถึง มีรายได้มากกว่าเดือนละ 4,000 บาท
- 9.2 ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง หมายถึง มีรายได้เดือนละ 1,500 - 4,000 บาท
- 9.3 ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ หมายถึง มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 1,500 บาท

10. ภูมิลำเนา หมายถึง ถิ่นที่อยู่ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 5 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 10.1 ในเขต หมายถึง ภายในเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล
- 10.2 นอกเขต หมายถึง นอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล.

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบันนี้นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ให้ความสนใจต่อการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นมากขึ้น โดยได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อหาทางส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นมีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน ทั้งที่ เซอร์ทเซอร์ และปีเตอร์ (Shertzers and Peters. 1965 : 263) กล่าวว่า ชีวิตในบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนเป็นส่วนส่งเสริมสุขภาพจิต และการดำเนินชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นนั้นควรจะได้คำนึงถึงการพัฒนาก้าวหน้าบุคลิกภาพของเด็กควบคู่กันไปด้วยกับการพัฒนาทางสติปัญญา ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับ ทราเวอร์ส (Travers. 1955 : 396) ที่กล่าวว่า การหาทางให้นักเรียนได้เรียนดีขึ้นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเอาองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากระบบสติปัญญาของเด็กมาพิจารณาด้วย เพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กให้สามารถพัฒนาตัวเองได้อย่างเต็มที่ ยิ่งในระบบการจัดการศึกษาสมัยปัจจุบันที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง การทำความเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของเด็กจึงยิ่งมีความสำคัญมากและน่าจะได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเด็กให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อจะเป็นแนวทางสำหรับการให้การช่วยเหลือเด็กได้อย่างตรงจุดต่อไป สำหรับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้ จะได้แยกกล่าวถึงตามตัวแปรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั่ว ๆ ไป

ในปี พ.ศ. 2497 แซนเดอร์สัน (Sanderson. 1954 : 290) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อจำแนกปัญหาที่ผู้ให้คำปรึกษาในแคลิฟอร์เนียพบมากและได้เปิดเผยผลการศึกษาวิจัยโดยการจัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนวัยรุ่นพบมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้

- ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน
- ปัญหาทางการศึกษาต่อ

- ปัญหา^๑ด้านการอาชีพ
- ปัญหา^๑ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมทางครอบครัว
- ปัญหา^๑ด้านการเข้าสังคม
- ปัญหา^๑ด้านการเงินและการทำงาน
- ปัญหา^๑ด้านหลักสูตรและการสอนของครู

ต่อมาในปี พ.ศ. 2499 เพอร์ซิวัล (Percival. 1956 : 506 - 518) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับวิธีการหาเงินชีวิตและความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมคูซา รัฐโอคลาโฮมา จำนวนนักเรียนชาย 373 คน หญิง 439 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมโกลเวอร์คลีฟแลนด์ในนิวยอร์ก จำนวนนักเรียนชาย 411 คน หญิง 218 คน ปัญหา^๑ที่ทำการศึกษายเปรียบเทียบมีทั้งหมด 15 หมวด ได้แก่ สุขภาพ การปรับตัวทางเพศ ความปลอดภัย การเงิน สุขภาพจิต นิสัยในการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว กิจกรรมการพา ความมีเสน่ห์ในตัว แผนการทำงานในแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทัศนคติและความรับผิดชอบ การเข้ากับบุคคลอื่นและปรัชญาชีวิต จากผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาค้างนี้ พอสรุปได้ว่า นักเรียนประสบปัญหา^๑ดังต่อไปนี้ในระดับสูงคือ ปัญหาการเงิน สุขภาพ ความมีเสน่ห์ในตัวเอง ส่วนปัญหา^๑ที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญน้อย คือ การปรับตัวทางเพศ แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทัศนคติและความรับผิดชอบ

✓ ราชแมน (Rahman. 1965 : 405) ได้ศึกษาถึงสาเหตุของการสูญเสียทางการศึกษา โดยการศึกษาจากเด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนในขณะที่เรียนยังไม่สำเร็จ ระหว่างชั้นปีที่ 7 - 11 ของโรงเรียนมัธยมในเมืองเดคคา (Decca) จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า สาเหตุของการสูญเสียทางการศึกษานั้นมีหลายประการ เช่น ปัญหาเรื่องการเงินในการซื้ออุปกรณ์การเรียน เศรษฐกิจภายในครอบครัวตกต่ำ การตกชั้น^๑ สุขภาพของร่างกายไม่ดี และการคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่สะดวก

สำหรับการศึกษาวิจัยภายในประเทศนั้น ในปี พ.ศ. 2504 สุรางค์ โค้วตระกูล (สุรางค์ โค้วตระกูล 2504 : 2 - 19) ได้สำรวจปัญหาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมีปัญหาในด้านความรับผิดชอบในตัวเอง ความวิตกกังวล การคบเพื่อน ปัญหาวิธีการเรียนบกพร่องทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ปัญหาการเงิน นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยช่วยเหลือในเรื่องการหางานทำเพื่อหารายได้พิเศษ ปัญหาที่อยู่อาศัย ไม่ชอบเสียงรบกวนจากบุคคลอื่น ปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์ เพราะนิสิตมีความรู้สึกว่าคุณอาจารย์ให้ความสนิทสนมและความใกล้ชิดกับนิสิตน้อยเกินไป

สมศักดิ์ ประจักษ์ (สมศักดิ์ ประจักษ์ 2506 : 61 - 62) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 731 คน โดยใช้แบบสำรวจปัญหา 8 หมวดด้วยกัน คือ หมวดครอบครัว สุขภาพ บุคลิกภาพ เพศ ศาสนาและศีลธรรม การเรียน การเงิน และอนาคต ผลของการศึกษา พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาพบมากที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตและการเรียน นักศึกษาต้องการให้มีผู้แนะนำความรู้ในการออกไปทำงาน กลัวไม่มีโอกาสเรียนต่อ อาจารย์สอนเร็วเกินไป มีความวิตกกังวลในเรื่องการพูดหน้าชั้น ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ปัญหาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ นักศึกษาประสบปัญหาทางการเงินเป็นประจำ ขาดสถานที่ออกกำลังกาย ปวดศีรษะบ่อย ๆ มีความยากลำบากในการปรับตัว ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง พูดไม่เก่ง และการปฏิบัติตนทางศาสนกิจไม่ถูกต้อง

จ. เกอมา มัลลิกา จิตรสุข (มัลลิกา จิตรสุข 2508 : 65 - 67) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูอุดรธานี พบว่า นักศึกษาเหล่านี้พบปัญหาด้านต่าง ๆ รวม 11 หมวด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ปัญหาการปรับตัวในด้านการเรียน ปัญหาด้านอนาคต ปัญหากิจกรรมและการพักผ่อนหย่อนใจ ปัญหาการเข้าสังคม (ปัญหาความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง) ปัญหาการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน ปัญหาหลักสูตรและการสอน ปัญหาสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ตลอดจนปัญหาทางบ้านและความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว

/ในปี พ.ศ. 2511 สมใจ ทิมพงษ์ (สมใจ ทิมพงษ์ 2512 : 51 - 52) ได้ศึกษา ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในวิทยาลัยครูส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ นักศึกษาชายมีปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปมากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหาด้านการเงินมากกว่านักศึกษาในส่วนกลาง

สำหรับกับนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพนั้น วรพุดิ จรัสตระกูล (วรพุดิ จรัสตระกูล 2514 : 65) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของเด็กวัยรุ่น ระบุว่า มศ.3 และ มศ.5 จำนวน 400 คน ที่เรียนในโรงเรียนสายสามัญและสายอาชีพในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาทั่ว ๆ ไปที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างพบมากที่สุด คือ การปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน รองลงมาคือ ปัญหาด้านสุขภาพและปัญหากิจกรรมทางสังคม

ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 67 - 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาลักษณะทั่ว ๆ ไป ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ตลอดจนความสนใจในอาชีพ ของนักเรียนชั้นกลางปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและของเอกชน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นกลางในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลมีปัญหาส่วนตัว และปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนชั้นกลางในโรงเรียนกลางของเอกชน ส่วนนักเรียนชั้นกลางในโรงเรียนของเอกชน มีปัญหาด้านการเรียนและความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนชั้นกลางในโรงเรียนของรัฐบาล

ต่อไปนี้จะได้นำผลการวิจัยทั้งการวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนโดยแยกตามทวีป ประเภของสถานศึกษา ภูมิภาค เน้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวตามลำดับ

✓ เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่สัมพันธ์กับประเภทของสถานศึกษา

เก็นฮาร์ท และฮอยท์ (Gebhart and Hoyt. 1958 : 125 - 128) ได้ศึกษาปัญหาของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ กับนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิชาอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในวิทยาลัยแคนซัส โดยให้นิสิต ทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบ EPPS. (The Edwards Personal Preference Schedule) ผลการศึกษาปรากฏว่า นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความต้องการความอกทนและเป็นห่วงเรื่องสุขภาพมาก ในขณะที่นิสิตคณะอักษรศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์มีความต้องการด้านความเป็นระเบียบและการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ต่อมา เจนส์ (Jencks. 1971 : 71) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมดี จะมีปัญหาด้านการเรียนน้อยกว่า และมีโอกาสในการศึกษาต่อในวิทยาลัยได้มากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่สิ่งแวดล้อมไม่ดี และในทำนองเดียวกัน ผู้ที่ได้ศึกษาต่อในวิทยาลัยที่มีคุณภาพดี ย่อมมีโอกาสนี้ชีวิตมากกว่าผู้ที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยที่ค่อนคุณภาพ และในขณะเดียวกัน ผู้ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาดังประเภทกันย่อมประสบปัญหาด้านบุคลิกภาพและการปรับตัวแตกต่างกันด้วย

สำหรับการวิจัยภายในประเทศนั้น ในปี พ.ศ. 2515 ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 67) ได้สรุปผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาล้วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ตลอดจนความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนช่วงกลของรัฐบาล กับของเอกชน ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของรัฐบาลมีปัญหาล้วนตัวและสังคมมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน และนักเรียนช่วงกลในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน มีปัญหาด้านการเรียนและความสนใจในวิชาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล และพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีปัญหาเรื่องการอาชีพมากที่สุด

อนึ่ง ผลการวิจัยของประสิทธิ์ พุ่มเพชร (2515) ได้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของรัฐบาลมีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน และนักเรียนช่วงกลในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนมีความสนใจในวิชาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล

ในปีเดียวกันนี้ บุญสนอง ไกรเนตร (บุญสนอง ไกรเนตร 2515 : 101) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างผู้ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันฝึกหัดครูกับวิทยาลัยพยาบาล โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน 100 คน และนักศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาล จำนวน 100 คน โดยใช้แบบทดสอบ EPPS. ผลการศึกษาปรากฏว่า นิสิตจากสถาบันฝึกหัดครูต้องการความอิสระและการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความอดทน และการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นสูงกว่านิสิตจากสถาบันฝึกหัดครู

ต่อมาในปี พ.ศ. 2516 ประเวทย์ จันทรรัตน์ (ประเวทย์ จันทรรัตน์ 2516 : 66) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการด้านบุคลิกภาพ 15 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนฝึกหัดครู กับนักเรียนโรงเรียนเกษตรกรรมในจังหวัดอุดรธานี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยครูอุดรธานี ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีที่ 2 จำนวน 100 คน และนักเรียนเกษตรกรรมโรงเรียนเกษตรกรรมอุดรธานี จำนวน 88 คน โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ EPPS. ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูมีความต้องการด้านการแสดงออกและต้องการความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ มากกว่านักเรียนโรงเรียนเกษตรกรรม และนักเรียนโรงเรียนเกษตรกรรมมีความต้องการด้านคำแนะนำการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยครู

สำหรับในระดับนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้น ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ (ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ 2518 : 48 - 52) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายสังกัดกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 404 คน รวม 904 คน ผลการศึกษพบว่า นักเรียนในโรงเรียนสาธิตมีปัญหาทุกด้านโดยเฉลี่ยน้อยกว่านักเรียนระดับเดียวกันในสังกัดกรุงเทพมหานครอย่างเห็นได้ชัด

จากเอกสารและการวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าประเภทของสถานศึกษา
มีส่วนสัมพันธ์กับปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนมาก

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับภูมิลาเนา

เลนส์ (Lents. 1956 : 331 - 337) ได้ศึกษาเด็กวัยรุ่นชาย จำนวน 420 คน
จากโรงเรียนมัธยมวิสคอนซิล ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในเมืองหลวงของรัฐ 290 คน และในชนบท
130 คน โดยเลือกสุ่มตัวอย่างจากเด็กทั้งสองกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกันทั้งในด้านอายุ ผลการเรียน
ฐานะทางสังคม และเชื้อชาติ แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องภูมิลาเนา ผลการศึกษาพบว่า
เด็กนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลาเนาแตกต่างกันประสบปัญหาดัง ๆ แตกต่างกันไป และปรากฏว่า
เด็กในเมืองหลวง หรือเมืองธุรกิจการค้า มีอัตราการกระทำผิดมากกว่าเด็กในชนบท

ทอมา นิวเมเยอร์ (Neumeyer. 1961 : 47) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยของ เบอร์นาร์ด
เลนเดอร์ (Bernard Lender) ที่ศึกษาวิจัยจากจำนวนเด็กที่ประสบปัญหาและมีการกระทำผิดต้อง
ขึ้นศาลเยาวชน จำนวน 7,193 คน นั้น ปรากฏว่า การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่นจะลดลงหากเด็ก
เหล่านั้นอยู่ห่างไกลจากเมืองหลวงหรือเมืองที่มีประชากรหนาแน่น ส่วนบริเวณที่มีอัตราการกระทำผิด
สูงที่สุดคือ ย่านอุตสาหกรรม และย่านธุรกิจการค้า

ทอมา มูโจวิก (เมจินันท์ วิทยุชน 2521 : 21 อ้างอิงมาจาก Mujovic.
1968 : 7) ได้ศึกษาสภาพการจัดการศึกษาในเมืองมอนเตนีโกร (Montenegro) พบว่า
ในจำนวนนักเรียนที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อในระดับมัธยม หรือในวิทยาลัยนั้น สาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่ง
คือบ้านที่อยู่ห่างจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยมากเกินไป

สำหรับการวิจัยภายในประเทศนั้น คมกริช วัฒนเสถียร (สมศักดิ์ ลีลาสุรพิสิทธิ์ 2518 :
18 อ้างอิงมาจาก คมกริช วัฒนเสถียร 2507 : 163) ได้รวบรวมสถิติอัตราส่วนการกระทำผิด
ของเด็กวัยรุ่นชายหญิงในประเทศไทย ปี 2506 พบว่า จากจำนวนประชากรที่ศึกษา 483,000 คน

พบว่า มีผู้กระทำผิด 1,730 คน และอัตราส่วนของการกระทำผิดดังกล่าวนี้ ปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นในย่านอุตสาหกรรมและในแหล่งเสื่อมโทรมมีการกระทำผิดมากกว่าเด็กวัยรุ่นในชนบท

คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา (คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา 2518 : 294) ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทยว่า เท่าที่เป็นมาในอดีต การจัดการศึกษาของไชนั้นอยู่ในวงจำกัด ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง และมีภูมิลำเนาอยู่ในเมือง ย่อมมีโอกาสทางการศึกษามากกว่าผู้ที่อยู่ในชนบท ทำให้เกิดการโยกย้ายภูมิลำเนาเพื่อหาโอกาสทางการศึกษาในสถานศึกษาที่สูงขึ้น จึงเกิดปัญหาต่อเนื่องต่าง ๆ อีกมากมาย

ต่อมา สมศักดิ์ ลีลาสุรพิสุทธิ์ (สมศักดิ์ ลีลาสุรพิสุทธิ์ 2518 : 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในชนบทมีปัญหาดังกล่าว 3 ด้าน แตกต่างกับนักเรียนที่อยู่ในเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาคส่วนตัว ปัญหาสังคมและปัญหาการเรียน ทั้งการวิจัยภายในประเทศและการวิจัยของต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่าสถานที่อยู่อาศัยหรือภูมิลำเนามีส่วนต่อการทำให้สภาพปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอันมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คาร์ (Carr. 1956 : 93 - 94) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาเรียนในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 1951 - 1952 โดยการแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มที่เรียนดีและเรียนอ่อน โดยใช้อาณัติสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจปัญหา คือ Mooney Problem Checklist ผลการศึกษาพบว่า :-

1. นักศึกษาที่เรียนดีจะประสบปัญหาทั่ว ๆ ไปในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่เรียนอ่อนจะประสบปัญหาด้านวิชาการสูง

2. นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีปัญหาด้านสังคมและบุคลิกภาพสูงกว่าปัญหาด้านศาสนา และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

3. กลุ่มนักศึกษาที่เรียนอ่อนมีความสนใจและมีความสามารถด้านกิจกรรมทางสังคมมากกว่านักศึกษาที่เรียนดี

✓ กิลด์ (Gall. 1962 : 144 - 149) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อสภาพปัญหาของเด็กพบว่า เด็กที่เรียนดีนั้น จะมีปัญหาด้านการปรับตัวน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อน และมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีกว่ากลุ่มที่เรียนอ่อนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรอนลันด์ (Gronlund. 1959 : 176) ซึ่งศึกษาพบว่า เด็กคนใดก็ตามถ้าประสบปัญหาด้านการปรับตัวแล้วมักจะประสบปัญหาด้านการเรียนด้วย การขัดแย้งกันภายในกลุ่มทำให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 ดีเซนา (Desena. 1964 : 145 - 149) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ จากนิสิตชั้นปีที่ 1 แห่งมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีปัญหาน้อยและสามารถปรับตัวได้ดีและเร็วกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ

สำหรับการวิจัยภายในประเทศนั้น คมเพชร ฉัตรสุณกุล (คมเพชร ฉัตรสุณกุล 2515 : 91) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น จะประสบปัญหาทุกด้านมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยูพินซ์ นิสัยนต์ (ยูพินซ์ นิสัยนต์ 2515 : 85) ที่ศึกษาถึงองค์ประกอบของเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะประสบปัญหาในลักษณะต่าง ๆ มากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

✓ ต่อมา ทองพูล บุญอึ้ง (ทองพูล บุญอึ้ง 2516 : 55) ได้เปิดเผยผลการศึกษาวิจัยถึงฐานะทางสังคมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ป.7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ว่า ฐานะทางสังคมมีอิทธิพลสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน กล่าวคือ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ที่มีฐานะทางสังคมมีสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผู้ที่มิมีฐานะทางสังคมมีต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ วัฒนา พุ่มเล็ก (วัฒนา พุ่มเล็ก 2513 : 97) ซึ่งได้ศึกษาถึงอิทธิพลขององค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้น มศ.1 และ มศ.3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาการคบเพื่อน ปัญหาครอบครัว และแผนงานในอนาคตมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

✓ ในเรื่องอิทธิพลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อลักษณะของปัญหาต่าง ๆ ที่เด็กประสบสำหรับในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายนั้น สัตติคาร์วัลย์ หกสุวรรณ (สัตติคาร์วัลย์ หกสุวรรณ 2518 : 55) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในสังกัดกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีปัญหาด้านการเรียน สังคม และปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากการศึกษาวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันนั้นจะมีอิทธิพลทำให้ลักษณะการประสบปัญหาของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับเพศ

โรบินเฟลด์ (Robinfeld. 1960 : 1104) ได้ประเมินผลการให้คำปรึกษาปัญหา ส่วนตัว ปัญหาสังคมและปัญหาการเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเมือง เนวาดา มลรัฐ นิวเจอร์ซีย์ โดยออกแบบสอบถามนักเรียนที่เรียนสำเร็จจากโรงเรียน จำนวน 693 คน และถามนักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคันอีกจำนวน 115 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน และยังไม่มีการทำนั้นเป็นกลุ่มที่มีปัญหามากที่สุด และนักเรียนชาย ต้องการความช่วยเหลือจากฝ่ายแนะแนวมากกว่านักเรียนหญิง

ต่อมาอีก 4 ปี คือในปี พ.ศ. 2507 ฮามาเช็ค และโมรี (Hamacheck and Mori. 1964 : 158 - 162) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนฝึกหัดครูชายหญิงของ มหาวิทยาลัยมิชิแกน จำนวน 246 คน เป็นนักเรียนฝึกหัดครูหญิง สาขาการประถมศึกษา จำนวน 77 คน สาขาการมัธยมศึกษา จำนวน 70 คน และนักเรียนฝึกหัดครูชาย จำนวน 99 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนฝึกหัดครูชายมีปัญหาด้านการหาความเข้าใจตนเองและผู้อื่นสูงกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงนั้นทั้งสาขาการประถมศึกษาและสาขาการมัศึกษามีปัญหาด้านการผูกไมตรีกับผู้อื่น และต้องการความช่วยเหลือมากกว่านักเรียนชาย

✓ นักการศึกษาอีกผู้หนึ่งที่สนใจในปัญหาของเด็กวัยรุ่นคือ นัตต์ (Nutt. 1972 : 650-A) ได้ศึกษาปัญหารวัยรุ่น โดยการศึกษาวิเคราะห์จากบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหารวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 7 - ปีที่ 12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน จาก โรงเรียนแม็ซมเวลล์ เซนทรัล (Weld Central Junior - Senior High School)

รัฐโคโลราโด ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ :-

- ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน
- ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล
- ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาสังคม
- ปัญหาทัศนคติ

และได้ศึกษาเพิ่มเติมพบว่า เพศ และระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมาก โดยเพศ มีอิทธิพลต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้นเรียน

✳ สำหรับการศึกษาวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวกับเรื่องอิทธิพลของเพศต่อปัญหาของนักเรียนนั้นมีผู้วิจัยไว้ คือ ในปี พ.ศ. 2505 สมบัติ โฆนิตรธรรม (สมบัติ โฆนิตรธรรม 2507 : 147 - 158) ได้ศึกษาปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เฉพาะผู้ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2505 พบว่า นิสิตชายมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาโดยเฉลี่ยมากกว่านิสิตหญิง และนิสิตชายปีที่ 1 และนิสิตหญิง มีปัญหามากที่สุด นิสิตหญิงปีที่ 2 มีปัญหาด้านครอบครัว การคบเพื่อน การเรียน สุขภาพ ความสัมพันธ์กับอาจารย์ และการเงิน มากที่สุด

ต่อมาในปี 2510 ผ่องพรรณ ปัตถรานนท์ (ผ่องพรรณ ปัตถรานนท์ 2511 : 91 - 94) ได้ศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม ที่หวังจะได้รับจากฝ่ายแนะแนวของวิทยาลัย โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน 605 คน พบว่า นักศึกษาทั้งหญิงและชาย ต้องการความช่วยเหลือด้านการส่งเสริม บุคลิกภาพ การคบเพื่อน การดำเนินชีวิตภายในวิทยาลัย การศึกษาต่อ และมีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงต้องการคำปรึกษาในด้านการงาน ๆ มากกว่านักศึกษาชาย

หลังจากนั้น ในปี พ.ศ. 2511 ไพบุลย์ อินทวิชา (ไพบุลย์ อินทวิชา 2511 : 181 - 183) ได้ศึกษาวิจัยถึงความต้องการและปัญหาการปรับตัวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2510 จำนวน 490 คน แบ่งเป็นชาย 250 คน หญิง 240 คน จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนชายและหญิงประสบปัญหาด้านการปรับตัวพอ ๆ กัน แต่นักเรียนชายมีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงมีปัญหาด้านการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนชาย

ในปี พ.ศ. 2516 เกษมสุข บุญมาลิก (เกษมสุข บุญมาลิก 2516 : 70 - 82) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนหญิงจากส่วนภูมิภาคที่เข้ามาศึกษาต่อ มศ.ปลาย ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักเรียนหญิงเหล่านี้ประสบปัญหาการเรียน การคบเพื่อน

ที่อยู่อาศัย และสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ เทียนจิตต์ จิตต์อารี (เทียนจิตต์ จิตต์อารี 2520 : 83) เรื่องการคบเพื่อนของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2519 จำนวน 255 คน พบว่า นิสิตหญิงมีปัญหาค้นการคบเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่าเพื่อนต่างเพศ และพบว่า ชั้นปีที่เรียน และภูมิภาคนา มีอิทธิพลต่อการทำให้ลักษณะของการคบเพื่อนต่างกันด้วย

จากเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า เพศชายหญิงมีอิทธิพลต่อการทำให้บุคคลประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนแตกต่างกันด้วย

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับฐานะทาง เศรษฐกิจ

การ์ริสัน และคนอื่น ๆ (Garrison and Others. 1964 : 403 - 407) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบอันมีผลต่อการเรียนของนักเรียน พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนมาก เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมต่ำ ย่อมขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาด้านเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้ ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่าฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว มีอิทธิพลต่อปัญหาค้นต่าง ๆ ของเด็กมาก

แอสติน (Astip. 1964 : 219 - 227) ได้สำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่า สาเหตุที่สำคัญที่สุด คือ ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ตกต่ำ ตลอดจนการมีมาตรฐานในการดำเนินชีวิตต่ำ ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 เดลฟี (Delph. 1971 : 5028) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่มีใช้สติปัญญา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนมัธยมชั้นปีที่ 6 จากครอบครัวที่มีฐานะยากจน พบว่า

1. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำคะแนนแบบทดสอบ CTP. (The California Test of Personality) ได้คะแนนน้อย แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมีปัญหาค้นการปรับตัวสูง

2. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีปัญหาทางการปรับตัวน้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนทั่ว ๆ ไป

3. ครูตั้งความคาดหวังและประมาณค่าไว้ว่า เด็กที่มีการปรับตัวดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่นักเรียนที่ยากจนในกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทางการปรับตัวสูงทำให้ผลการเรียนต่ำ สำหรับการวิจัยภายในประเทศนั้น ในปี พ.ศ. 2510 สมศักดิ์ บรรเทิงสุข (สมศักดิ์ บรรเทิงสุข 2510 : 247 - 249) ได้สำรวจสภาพทั่ว ๆ ไปทางเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนเพื่อศึกษาว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างไรบ้าง โดยได้ศึกษาจากนักเรียนชั้น มศ.1 โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ประสบปัญหาแตกต่างกัน

ต่อมา ทิพาพรรณ จันทรพิบูลย์ (ทิพาพรรณ จันทรพิบูลย์ 2510 : 54 - 56) ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในบ้าน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น และพบว่า ฐานะของครอบครัวที่ต่างกัน ทำให้ลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นแตกต่างกันด้วย

ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ (ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ 2515 : 80 - 81) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในวิทยาลัยครูในภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ จะมีปัญหาทางการปรับตัวสูงที่สุด ฐานะที่แตกต่างกันทำให้บุคคลพบปัญหาแตกต่างกัน

จากผลการศึกษาวิจัยทั้งการวิจัยภายในประเทศ และการวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาล้วนแล้ว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบที่ทำให้ปัญหาทั้ง 3 ด้านดังกล่าวของบุคคลแตกต่างกันนั้น เนื่องจากความแตกต่างกันของประเภทของสถานศึกษา ภูมิฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สมมติฐานการวิจัย

1. ✓ นักเรียนอาชีวศึกษา ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกัน
2. ✓ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกัน
3. ✓ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกัน
4. ✓ นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ 5 ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน
5. ✓ นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ 5 ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน
6. ✓ นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน
7. ✓ นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ 5 ชาย และหญิง ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน
8. ✓ นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการศึกษาวิจัยเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับขั้นดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม
2. การทดลองใช้แบบสอบถาม
3. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้สำหรับการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการวัยรุ่น ประสพการณ์ และการปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยมีลำดับขั้นคอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากแบบสำรวจปัญหาต่าง ๆ ในปฏิญานพนธ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานพนธ์
2. ใช้วิธีการซึ่ง ฟลานาแกน (Flanagan. 1954 : 354 - 355) เรียกว่า The Critical Incident Technique คือการให้บุคคลที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนอาชีวศึกษา, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เขียนถึงปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มประสบ แล้วผู้วิจัยรวบรวมเอาหัวข้อปัญหาเหล่านั้นมาประกอบกับความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการวัยรุ่น ประสพการณ์ และคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เขียนเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สำหรับนำไปสอบถามนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. กำหนดขอบเขตของปัญหาค้นต่าง ๆ จากวิธีการและขั้นตอนในข้อ 1 และข้อ 2 แล้วสร้างแบบสอบถามตามหมวดปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน เป็นแบบอัตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง ได้แก่ ประเภทของสถานศึกษา ภูมิภาค อาชีพของผู้ปกครอง การเรียนพิเศษ และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หน้าข้อความให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดให้ผู้ตอบ กำหนดสภาพปัญหาของตนเอง เป็นน้ำหนักมากน้อยตามความเป็นจริงหรือตามความรู้สึกของตนเอง โดยกาเครื่องหมาย / ลงในแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดและขอบข่ายของปัญหาแต่ละด้านดังนี้

ปัญหาส่วนตัว ประกอบด้วย

1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว
2. ปัญหาสภาพของบ้านพักอาศัย
3. ปัญหาด้านสุขภาพทางกาย และสุขภาพจิต

ปัญหาสังคม ประกอบด้วย

1. ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน
2. ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์
3. ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว
4. ปัญหาด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนหรือวิทยาลัย

ปัญหาการเรียน ประกอบด้วย

1. ปัญหาจากตัวนักเรียนเอง
2. ปัญหาจากการสอนของอาจารย์
3. ปัญหาจากลักษณะวิชาและอุปกรณ์การเรียน
4. ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียน หรือวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ข้อความต่อไปนี้ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองทั้งทางด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความละเอียดรอบคอบ และพิจารณาว่าเรื่องนั้น ๆ ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ให้ไว้ ในข้อหนึ่ง ๆ ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

ข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>1. ปัญหาส่วนตัว</u> 1.1 ทัศนคติในใจในฐานะของตนเอง 1.2 เป้อบ้าน ฯลฯ					
<u>2. ปัญหาสังคม</u> 2.1 รู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่กับเพื่อน ๆ 2.2 ชอบทำงานคนเดียว ฯลฯ					
<u>3. ปัญหาการเรียน</u> 3.1 ความจำ 3.2 บทเรียนซ้ำซาก ฯลฯ					

ความหมายของมาตราส่วน

ก) สำหรับข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมิต (Positive) ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

มากที่สุด	หมายถึง	ไม่ค่อยมีปัญหา
มาก	หมายถึง	มีปัญหาเล็กน้อย
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาพอสมควร
น้อย	หมายถึง	มีปัญหามาก
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

ส่วนเกณฑ์การตรวจให้คะแนนนั้น ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมิต (Positive) ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

ข) สำหรับข้อความที่มีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative) ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหามาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาพอสมควร
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาเล็กน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่ค่อยมีปัญหา

ส่วนเกณฑ์การตรวจให้คะแนนนั้น ข้อความที่มีลักษณะเชิงลบ (Negative) ถ้ากลุ่มตัวอย่าง เลือกตอบ

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ผู้ที่ให้คะแนนรวมของปัญหาหมวดใดสูง นับว่าเป็นผู้ที่มีปัญหาในหมวดนั้น ๆ มาก ส่วนผู้ที่ให้คะแนนต่ำก็นับว่าเป็นผู้ที่มีปัญหาในหมวดนั้น ๆ น้อย

การทดลองใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนอาชีวศึกษา มศ.4-5-6 (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย และ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 โรงเรียนการศึกษานู๋ใหญ่สะเคาพรรคชัย กับพลานท่อนุสรณ์ โดยเลือกทดลองโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ทำให้ได้นักเรียนสำหรับการทดลองแบบสอบถามนี้ประมาณ 100 คน แล้วคัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป เหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 90 ฉบับ แล้วทำการวิเคราะห์หาค่าอ่านจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่น เพื่อปรับปรุงให้เ็นแบบสอบถามที่ดี เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ค่าอ่านจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. การหาค่าอ่านจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่วางไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำแล้วตัดเอา 25 % ของจำนวนผู้ที่ให้คะแนนอยู่ในกลุ่มสูง และ 25 % ของจำนวนผู้ที่ให้คะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ

ตามลำดับ มาหาค่าสถิติพื้นฐานในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ t -test ที่ละข้อ ใช้สูตร (Walpole. 1972 : 161) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -Distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
s_1^2, s_2^2	แทน ค่าคะแนนความแปรปรวนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
n_1, n_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

ผลจากการวิเคราะห์ได้คัดเลือกข้อความที่ค่าอัตราส่วนวิกฤต t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ .01 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 2.025 - 6.287 จำนวน 85 ข้อ โดยมี ปัญหาส่วนตัว 30 ข้อ ปัญหาสังคม 30 ข้อ และปัญหาการเรียน 25 ข้อ

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้วทั้ง 85 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร (Cronbach. 1972 : 126)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
s_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
s_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนรายข้อ
$\sum s_1^2$	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับนี้ เท่ากับ 0.8975

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 4-5) กับนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา และนักเรียนอาชีวศึกษา มศ. 4-5-6 (ปวช.) สังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2521 จำนวนทั้งสิ้น 560 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. เนื่องจากโรงเรียนและวิทยาลัยที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ในจังหวัดสงขลา มีทั้งหมด 10 แห่ง จึงใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 แห่ง
2. สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนโดยใช้วิธี Stratified Random Sampling ตามอัตราส่วนมากน้อยของนักเรียนในแต่ละสถานศึกษา ได้นักเรียนทั้งหมดจำนวน 590 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 314 คน นักเรียนอาชีวศึกษา 184 คน และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จำนวน 92 คน หลังจากการนำแบบสอบถามไปใช้กับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มนี้แล้ว คัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป เหลือแบบสอบถามที่พร้อมสำหรับการนำไปวิเคราะห์ข้อมูลจริง ๆ จำนวนทั้งหมด 560 ฉบับ ทั้งรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษา แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 1 แสดงจำนวนของประชากร จำแนกตามสถานศึกษาและเพศ

สถานศึกษา	ชาย	หญิง	รวม
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	—	575	575
2. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่	875	—	875
3. วิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา	380	92	472
4. โรงเรียนมหาวชิราวุธ	682	392	1074
5. โรงเรียนวรรณารัตน์	53	708	761
6. โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย	455	588	1043
7. โรงเรียนสะเคาขรรค์ชัยกัมพลานนท์	93	99	192
8. โรงเรียนการศึกษานู๋ใหญ่วรรณารัตน์	172	135	307
9. โรงเรียนการศึกษานู๋ใหญ่วัดโลกสมานคุณ	75	77	152
10. โรงเรียนการศึกษานู๋ใหญ่สะเคาขรรค์ชัย	12	35	47
รวม	2797	2701	5498

ตาราง 2 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา และเพศ

สถานศึกษา	ชาย	หญิง	รวม
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	—	58	58
2. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่	82	—	82
3. วิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา	25	10	35
4. โรงเรียนมหาวชิราวุธ	52	47	99
5. โรงเรียนวนรารีเฉลิม	—8	72	80
6. โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย	38	53	91
7. โรงเรียนสะเคาพรรคชัยกัมพลานนท์ ฯ	—9	21	30
8. โรงเรียนการศึกษานูญใหญ่วนรารีเฉลิม	25	19	44
9. โรงเรียนการศึกษานูญใหญ่วัดโคกสมานคุณ	12	10	22
10. โรงเรียนการศึกษานูญใหญ่สะเคาพรรคชัย ฯ	—5	14	19
รวม	256	304	560

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2522 - วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2522 เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้ตรวจสอบเบื้องต้นเพื่อคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป เหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์

จำนวน 560 ฉบับ เป็นของกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา 175 ฉบับ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 300 ฉบับ และนักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 จำนวน 85 ฉบับ เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์คือเป็น 94.09 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สำหรับทดสอบสมมุติฐานข้อ 1, 2 และข้อ 3 โดยมีวิธีการดำเนินการตรวจสอบดังนี้

1. ตรวจสอบความถี่ของปัญหาแต่ละด้านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นำค่าคะแนนรวมของปัญหาแต่ละด้านที่ได้จากการให้คะแนนความเกณฑ์ที่ได้ไว้ในข้อ 1 มาหาค่าเฉลี่ยของปัญหาแต่ละด้าน คือ ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน โดยเอาจำนวนข้อของปัญหาแต่ละด้านไปหารคะแนนรวมของปัญหาด้านนั้น ๆ
3. นำค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหาแต่ละด้านไปทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ F - test ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ก็จะนำไปทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test อีกครั้งหนึ่ง

ตอนที่ 2 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ตามตัวแปรต่าง ๆ คือ ประเภทของสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิฐานะ เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยมีวิธีการดังนี้ คือ

1. นำค่าคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบตามเกณฑ์ที่วางไว้แบบเกี่ยวกับตอนที่ 1 ไปหาค่าสถิติพื้นฐาน
2. ทดสอบสมมุติฐานข้อ 4, ข้อ 6 และข้อ 8 โดยใช้ F - test ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test ส่วนสมมุติฐานข้อ 5 และข้อ 7 ตรวจสอบโดยใช้ t - test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานดังต่อไปนี้

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

1.2 ความแปรปรวน (Variance)

1.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปร โดยมีวิธีการและขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม ใช้สูตร

(Mc Nemar. 1955 : 109) ดังนี้

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่พิจารณาใน T - Distribution

M_1, M_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

N_1, N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

2.2 ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สูตร

(Lindquist. 1956 : 56 - 58) ดังนี้

Source of Variation	df	Sum of Squares	Mean Square
Treatment (A)	a-1	$SS_A = \sum_{j=1}^a \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{N}$	$MS_A = SS_A / a-1$
Within - group (W)	N-1	$SS_W = SS_T - SS_A$	$MS_W = SS_W / N-a$
Total	N-1	$SS_t = \sum_{j=1}^a \sum x^2 - T^2/N$	

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่พิจารณาใน F - Distribution

MS_A แทน ค่า Mean Square ระหว่างตัวแปร

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในตัวแปร

ถ้าพบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ตรวจสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test ดังนี้ (Walpole, 1972 : 161)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1) s_1^2 + (n_2-1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t - Distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	s_1^2, s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันและความสะดวกในการแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
SS	แทน	Sum Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom
t	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน F - distribution
ในเขต	แทน	ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล
นอกเขต	แทน	นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการแยกศึกษาวิเคราะห์แต่ละกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 3, 4, 5, 6, 7 และ 8

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนตามตัวแปรประเภทของสถานศึกษา (ตาราง 9 - 14), ภูมิสำเนา (ตาราง 15 - 17), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ตาราง 18 - 27), เพศ (ตาราง 28 - 30) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (ตาราง 31 - 48)

ตาราง 3 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	21.0629	10.5314	14.8790 **
Within - group (W)	172	121.7486	.7078	
Total	174	142.8115		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$F_{.01}(2, 172) = 4.71$

จากตาราง 3 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนอาชีวศึกษามีปัญหาใดแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ t -test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลดังในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียน
อาชีวศึกษาเป็นรายคู่

ประเภทของปัญหา	N	$\bar{X}$	S^2	t
ปัญหาส่วนตัว	175	2.53	.52	3.3707**
ปัญหาสังคม		2.71	.48	
ปัญหาสังคม	175	2.71	.48	6.0975**
ปัญหาการเรียน		3.01	.44	
ปัญหาการเรียน	175	3.01	.44	9.3229**
ปัญหาส่วนตัว		2.53	.52	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

t .01 = 2.326

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาสังคมมากกว่าปัญหาส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสบปัญหาการเรียนมากกว่าปัญหาสังคมและปัญหาส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรืออาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหา ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 5 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	33.5267	16.7633	25.3490**
Within - group (W)	297	196.4333	.6613	
Total	299	229.9600		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F_{.01} (2, 297) = 4.71$$

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาใดแตกต่างกันจึงทำการ ตรวจสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลดังในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นรายคู่

ประเภทของปัญหา	N	$\bar{X}$	S^2	t
ปัญหาส่วนตัว	300	2.44	.50	4.9482**
ปัญหาสังคม		2.64	.49	
ปัญหาสังคม	300	2.64	.49	7.1195**
ปัญหาการเรียน		2.90	.40	
ปัญหาการเรียน	300	2.90	.40	12.4431**
ปัญหาส่วนตัว		2.44	.50	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$t_{.01} = 2.326$

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาสังคมมากกว่าปัญหาส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสบปัญหาการเรียนมากกว่าปัญหาสังคมและปัญหาส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรืออาจกล่าวโดยสรุปได้ว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	5.7677	2.8838	3.5389*
Within - group (W)	82	66.8235	.8149	
Total	84	72.5912		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$F .05 (2, 82) = 3.11$$

จากตาราง 7 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาคู่ใดบ้างแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏผลในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่

ประเภทของปัญหา	N	$\bar{X}$	s^2	t
ปัญหาส่วนตัว	85	2.47	.50	.9127
ปัญหาสังคม		2.40	.50	
ปัญหาสังคม	85	2.40	.50	2.0044*
ปัญหาการเรียน		2.56	.54	
ปัญหาการเรียน	85	2.56	.54	1.1275
ปัญหาส่วนตัว		2.47	.50	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาการเรียนมากกว่าปัญหาสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่าปัญหาสังคม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาการเรียนมากกว่าปัญหาส่วนตัวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	914.2440	457.1220	3.9236*
Within - group (W)	557	64893.9542	116.5062	
Total	559	65808.1982		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$F_{.05} (2, 557) = 3.02$$

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนในสถานศึกษาดังกล่าวประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการ ตรวจสอบว่านักเรียนในสถานศึกษาประเภทใดบ้างที่ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่

ประเภทของสถานศึกษา	N	$\bar{X}$	S^2	t
นักเรียนอาชีวศึกษา	175	76.65	10.77	0.3591
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	300	73.81	10.64	
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	300	73.81	10.64	0.3681
นักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5	85	74.31	11.17	
นักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5	85	74.31	11.17	1.6591*
นักเรียนอาชีวศึกษา	175	76.65	10.77	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 นั้น ประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย และนักเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ระดับ 5

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	3368.8904	1684.4452	16.5397 **
Within - group (W)	557	56726.3078	101.8425	
Total	559	60095.1982		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F_{.01} (2, 557) = 4.61$$

จากตาราง 11 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และ
นักเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดง
ว่านักเรียนในสถานศึกษาทั้ง 3 ประเภทกล่าวประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่
ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนในสถานศึกษาประเภทใดบ้างที่ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกัน
จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติ
ในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่

ประเภทของสถานศึกษา	N	$\bar{X}$	s^2	t
นักเรียนอาชีวศึกษา	175	80.15	9.91	8.1974 **
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	300	77.75	9.71	
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	300	77.75	9.71	3.8536 **
นักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5	85	72.48	11.50	
นักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5	85	72.48	11.50	5.2714 **
นักเรียนอาชีวศึกษา	175	80.15	9.91	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

t .01 = 2.326

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และมากกว่านักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ประสบปัญหาสังคมมากกว่านักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 13 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ 5

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	7551.9225	3775.9613	42.5423**
Within - group (W)	557	49438.0703	88.7578	
Total	559	56989.9928		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F .01 (2, 557) = 4.61$$

จากตาราง 13 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ 5 ประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนในสถานศึกษาทั้ง 3 ประเภทกังวลว่าประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนในสถานศึกษาประเภทใดบ้างที่ประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันจึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย และนักศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5 เป็นรายคู่

ประเภทของสถานศึกษา	N	$\bar{X}$	S^2	t
นักเรียนอาชีวศึกษา	175	75.01	9.79	3.8411**
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	300	71.52	9.13	
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	300	71.52	9.13	6.9032**
นักศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5	85	63.53	9.50	
นักศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5	85	63.53	9.50	8.9925**
นักเรียนอาชีวศึกษา	175	75.01	9.79	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

t.01 = 2.326

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับนักศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5 นั้น ปรากฏว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษานู๋ใหญ่ระดับ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียน
อาชีวศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภูมิลำเนา	N	$\bar{X}$	S^2	t
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
ในเขต	90	76.644	11.9965	.0088
นอกเขต	85	76.639	9.4511	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
ในเขต	90	81.111	11.0214	1.3230
นอกเขต	85	79.141	8.5856	
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
ในเขต	90	75.044	9.6848	.0456
นอกเขต	85	74.976	10.0119	

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่หากพิจารณาโดยรายละเอียดจะพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลอย่าง ไม่นับนัยสำคัญทาง สถิติ

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภูมิลำเนา	N	$\bar{X}$	S^2	t
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
ในเขต	196	73.648	10.5507	.3571
นอกเขต	104	74.115	10.9121	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
ในเขต	196	77.714	9.4348	.0848
นอกเขต	104	77.817	10.3133	
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
ในเขต	196	71.367	8.5915	.3686
นอกเขต	104	71.798	10.1411	

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน
ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าวิจารณา
โดยละเอียดจะพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและเขต
สุขาภิบาล ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต
เทศบาลและเขตสุขาภิบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภูมิลำเนา	N	$\bar{X}$	S^2	t
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
ในเขต	63	74.000	11.1065	.4105
นอกเขต	22	75.182	11.8025	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
ในเขต	63	71.651	11.6317	1.1392
นอกเขต	22	74.864	11.3023	
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
ในเขต	63	62.937	8.9151	.8649
นอกเขต	22	65.227	11.2501	

จากตาราง 17 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาโดยละเอียดจะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	322.6956	161.3478	1.3884
Within - group (W)	172	19989.0415	116.2154	
Total	174	20311.7371		

จากตาราง 18 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	650.8895	325.4447	3.3880 *
Within - group (W)	172	16521.9448	96.0578	
Total	174	17172.8343		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$F .05 (2, 172) = 3.06$$

จากตาราง 19 จะเห็นว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่
ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันคู่ใดบ้าง
ที่ประสบปัญหาทางสังคมแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็น
รายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แตกต่างกันเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	43	79.09	9.36	0.0411
ปานกลาง	94	79.16	8.98	
ปานกลาง	94	79.16	8.98	2.2126*
ต่ำ	38	83.82	11.66	
ต่ำ	38	83.82	11.66	1.9960*
สูง	43	79.09	9.36	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 20 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางนั้น ประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนที่แตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	94.6733	47.3366	.4883
Within - group (W)	172	16673.3038	96.9378	
Total	174	16767.9771		

จากตาราง 21 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
ประสบปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	262.8972	131.4486	1.1577
Withing - group (W)	297	33723.2729	113.5464	
Total	299	33986.1701		

จากตาราง 22 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 เปรียบเทียบปัญหาสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	293.3367	146.6684	1.5650
Within - group (W)	297	28020.9133	93.7154	
Total	299	28314.2500		

จากตาราง 23 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสพปัญหาสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	30.3038	15.1519	.1802
Within - group (W)	297	24968.6129	84.0694	
Total	299	24998.9167		

จากตาราง 24 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แตกต่างกัน ประสบปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	141.8459	70.9230	.5563
Within - group (W)	82	10454.2011	127.4903	
Total	84	10596.0470		

จากตาราง 25 จะเห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	15.2245	7.6122	.0556
Within - group (W)	82	11223.9991	136.8780	
Total	84	11239.2236		

จากตาราง 26 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสบปัญหาสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	73.7309	36.8654	.3979
Within - group (W)	82	7597.4456	92.6518	
Total	84	7671.1765		

จากตาราง 27 จะเห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสบปัญหาทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียน
อาชีวศึกษา ชาย และหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
ชาย	107	78.430	11.2074	2.8840 ^{**}
หญิง	68	73.853	9.5625	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
ชาย	107	81.009	10.4236	1.4793
หญิง	68	78.809	9.0228	
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
ชาย	107	73.673	8.8486	2.1864 [*]
หญิง	68	77.118	10.9101	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} = 2.326$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 28 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาสังคมนั้นนักเรียนอาชีวศึกษาชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย ชาย และหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
ชาย	107	75.019	10.7712	1.4569
หญิง	193	73.140	10.5685	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
ชาย	107	78.925	10.1309	1.5311
หญิง	193	77.098	9.4663	
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
ชาย	107	72.028	9.3712	.7130
หญิง	193	71.233	9.0273	

จากตาราง 29 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชายและหญิง ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่หากพิจารณาโดยละเอียดจะพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชายประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 30 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ชาย และหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
ชาย	42	73.548	12.2060	.6116
หญิง	43	75.047	10.2816	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
ชาย	42	72.286	11.8883	.6302
หญิง	43	71.698	11.3296	
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
ชาย	42	65.762	10.0336	2.1715*
หญิง	43	61.349	8.6324	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

t .05 = 1.658

จากตาราง 30 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ชาย ประสบปัญหาการเรียนมากกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาสังคมมากกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 หญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัญหาส่วนตัวนั้น พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 หญิง ประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ชาย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	1379.8461	689.9231	6.4868**
Within - group (W)	172	18293.5729	106.3580	
Total	174	19673.4190		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F_{.01} (2, 172) = 4.75$

จากตาราง 31 จะเห็นว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง, ปานกลาง, ต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวคู่ใดบ้างที่ทำให้ นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจ
ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทาง เศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	11	74.09	8.63	0.0320
ปานกลาง	99	74.18	10.58	
ปานกลาง	99	74.18	10.58	4.1356 **
ต่ำ	63	81.03	10.08	
ต่ำ	63	81.03	10.08	2.3969 **
สูง	11	74.09	8.63	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} = 2.326$

จากตาราง 32 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง และปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ปานกลางนั้น ประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจ
ของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	977.1771	488.5885	5.0278 **
Within - group (W)	172	16714.5137	97.1774	
Total	174	17691.6908		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F_{.01} (2, 172) = 4.75$$

จากตาราง 33 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง, ปานกลาง, ต่ำ ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกัน อย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจคู่ใดบ้างที่ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาสังคมแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 34

ตาราง 34 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจ
ของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทาง เศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	11	79.91	9.73	0.2801
ปานกลาง	99	79.05	9.03	
ปานกลาง	99	79.05	9.03	1.6594*
ต่ำ	63	81.62	10.99	
ต่ำ	63	81.62	10.99	0.5271
สูง	11	79.91	9.73	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 34 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ ประสบปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง ประสบปัญหาสังคม มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง และนักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 35 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	1388.4962	694.2481	7.3124**
Within - group (W)	172	16329.8124	94.9408	
Total	174	17718.3086		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F .01 (2, 172) = 4.75$

จากตาราง 35 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ประสพปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง, ปานกลาง และต่ำ ประสพปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจคู่ใดบ้างที่ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาประสพปัญหาการเรียนแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 36

ตาราง 36 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัวที่แตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	s^2	t
สูง	11	73.36	9.28	1.6658*
ปานกลาง	99	76.04	8.75	
ปานกลาง	99	76.04	8.75	1.7769*
ต่ำ	63	73.43	11.13	
ต่ำ	63	73.43	11.13	0.0224
สูง	11	73.36	9.28	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 36 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง
ประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และมากกว่า
นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและต่ำนั้น พบว่า
นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียน
อาชีวศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

ตาราง 37 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	2827.8918	1413.9459	13.9969 **
Within - group (W)	297	30002.4548	101.0184	
Total	299	32830.3466		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F_{.01} (2, 297) = 4.71$$

จากตาราง 37 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของ
ครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง, ปานกลาง และต่ำ
ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าฐานะทาง เศรษฐกิจ
ของครอบครัวมีอิทธิพลที่ทำให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำ
การตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ t - test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ
ดังปรากฏในตาราง 38

ตาราง 38 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่

ฐานะทาง เศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	40	70.63	10.09	1.2940
ปานกลาง	170	72.91	9.75	
ปานกลาง	170	72.91	9.75	2.8045**
ต่ำ	70	77.39	11.81	
ต่ำ	70	77.39	11.81	3.1734**
สูง	40	70.63	10.09	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

t .01 = 2.326

จากตาราง 38 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง และปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง ประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 39 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	927.4494	463.7247	5.2402**
Within - group (W)	297	26282.6185	88.4937	
Total	299	27210.1679		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F_{.01} (2, 297) = 4.71$$

จากตาราง 39 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง กลาง และต่ำ ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวคู่ใดบ้างที่ทำให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 40

ตาราง 40' เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทาง เศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	s^2	t
สูง	40	77.75	8.40	0.2443
ปานกลาง	170	77.18	9.84	
ปานกลาง	170	77.18	9.84	1.7281*
ต่ำ	70	79.34	10.00	
ต่ำ	70	79.34	10.00	0.8899
สูง	40	77.75	8.40	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 40 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงนั้น ประสบปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 41 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	824.4339	412.2169	5.3662**
Within - group (W)	297	22814.7279	76.8173	
Total	299	23639.1618		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F_{.01} (2, 297) = 4.71$

จากตาราง 41 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของ
ครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง, ปานกลาง
และต่ำ ประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าฐานะ
ทาง เศรษฐกิจของครอบครัวคู่ใดบ้างที่ทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาการเรียน
แตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติ
ในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 42

ตาราง 42 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทาง เศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	40	71.67	9.08	0.6542
ปานกลาง	170	70.63	8.90	
ปานกลาง	170	70.63	8.90	1.7416*
ต่ำ	70	72.90	9.29	
ต่ำ	70	72.90	9.29	0.6770
สูง	40	71.67	9.08	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 42 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงนั้น ประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 43 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5
ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	2093.4370	1046.7185	8.8562 **
Within - group (W)	82	9691.6689	118.1910	
Total	84	11785.1059		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F .01 (2, 82) = 4.88$$

จากตาราง 43 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง, ปานกลาง และ ต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวคู่ใดบ้างที่ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 44

ตาราง 44 เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5
ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทาง เศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	8	73.00	14.53	0.0760
ปานกลาง	37	71.59	9.99	
ปานกลาง	37	71.59	9.99	1.7016 *
ต่ำ	36	75.25	10.95	
ต่ำ	36	75.25	10.95	0.4127
สูง	8	73.00	14.53	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 44 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูงนั้น ก็ประสบปัญหาส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 45 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	2136.6173	1068.3086	8.5323**
Within - group (W)	82	10392.1592	125.2067	
Total	84	12528.7765		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F .01 (2, 82) = 4.88$$

จากตาราง 45 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวคู่ใดบ้างที่ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาสังคมแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 46

ตาราง 46 เปรียบเทียบปัญหาสังคม ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	8	78.00	15.01	2.2944 *
ปานกลาง	37	70.78	10.45	
ปานกลาง	37	70.78	10.45	0.5036
ต่ำ	36	72.06	11.24	
ต่ำ	36	72.06	11.24	2.0555 *
สูง	8	78.00	15.01	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} = 1.658$

จากตาราง 46 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ประสบปัญหาทางสังคมมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาสังคมมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 47 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	2	2299.5946	1149.7973	12.5109**
Within - group (W)	82	7536.0995	91.9036	
Total	84	9835.6941		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F_{.01} (2, 82) = 4.88$$

จากตาราง 47 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง และต่ำ ประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ฉะนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวคู่ใดบ้างที่ทำให้ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกัน จึงทำการตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ $t - test$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังปรากฏในตาราง 48

ตาราง 48 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ฐานะทาง เศรษฐกิจ	N	$\bar{X}$	S^2	t
สูง	8	63.13	11.54	9.2867**
ปานกลาง	37	63.59	7.70	
ปานกลาง	37	63.59	7.70	4.9205**
ต่ำ	36	63.14	10.90	
ต่ำ	36	63.14	10.90	.0022
สูง	8	63.13	11.54	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} = 2.326$

จากตาราง 48 พบว่า นักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง ประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำนั้น ประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ มศ. 4 - 5 - 6 (ปวช.) และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน อย่างไรบ้าง
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม โดยจำแนกตามตัวแปร ประเภทของสถานศึกษา ภูมิภาค เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 4-5) นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา และนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. (มศ. 4-5-6) สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลา ซึ่งกำลังศึกษาในสถานศึกษาทั้ง 3 ประเภท ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2521 จำนวน 560 คน เป็นนักเรียนชาย 256 คน และนักเรียนหญิง 304 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบอัตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ช่วงคะแนน ถามเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน จำนวนทั้งหมด 85 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนประสบ แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการวัยรุ่น การศึกษาจากเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง การปรึกษาจากผู้ควบคุมปริญญาโท และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง โดยได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อแล้ว และมีค่าของความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.8975

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำตามลำดับดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนของปัญหาแต่ละด้าน ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้
2. หาคะแนนรวมของปัญหาแต่ละด้าน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร ประเภทของสถานศึกษา ภูมิภาค เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
3. ทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 2, 3, 4, 6 และ 8 โดยใช้ $F - test$ และทดสอบสมมติฐานข้อ 5 และข้อ 7 โดยใช้ $t - test$
4. ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการใช้ $F - test$ ในสมมติฐานข้อ 1, 2, 3, 4, 6 และ 8 จะใช้ $t - test$ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่อีกครั้งหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เมื่อศึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 โดยการแยกศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ เป็นรายกลุ่ม ดังนี้

ก. นักเรียนอาชีวศึกษา

นักเรียนอาชีวศึกษา ประสบปัญหาการเรียนมากที่สุด ($\bar{X} = 3.01$) ที่พบมากเช่น อุปสรรคการเรียนไม่เพียงพอ และระเบียบวินัยของวิทยาลัยไม่เหมาะสม รองลงมาได้แก่ ปัญหาสังคม ($\bar{X} = 2.71$) ที่พบมากเช่น ต้องการให้มีกิจกรรมทางสังคมมากกว่านี้

และอาจารย์ไม่เข้าใจปัญหาของนักเรียน ส่วนปัญหาน้อยที่สุดคือ ปัญหาส่วนตัว ($\bar{X} = 2.53$) ที่พบมาก เช่น ต้องการหางานทำในระหว่างที่เรียน ต้องการใช้จ่ายเงินเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

ข. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาการเรียนมากที่สุด ($\bar{X} = 2.90$) ที่พบมากเช่น อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ฝ่ายปกครองเข้มงวดเกินไป รองลงมาได้แก่ ปัญหาสังคม ($\bar{X} = 2.64$) ที่พบมาก เช่น อาจารย์ไม่เข้าใจปัญหาของนักเรียน ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน ส่วนปัญหาน้อยที่สุดคือ ปัญหาส่วนตัว ($\bar{X} = 2.44$) ที่พบมากเช่น ปัญหาการเงิน ต้องการทุนอุดหนุนในด้านการเรียน เป็นต้น

ค. นักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5

นักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสบปัญหาการเรียนมากที่สุด ($\bar{X} = 2.56$) ที่พบมาก เช่น ไม่ทราบวิธีการเรียนที่ดี ความจำไม่ดี รองลงมาได้แก่ ปัญหาส่วนตัว ($\bar{X} = 2.47$) ที่พบมากเช่น ปัญหาการเงิน ต้องการทุนอุดหนุนในด้านการเรียน ปัญหาน้อยที่สุดคือ ปัญหาสังคม ($\bar{X} = 2.40$) ที่พบมาก เช่น ขาดเพื่อนที่ไว้ใจได้ และขาดโอกาสร่วมกิจกรรมทางสังคมของโรงเรียน เป็นต้น

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ตามชนิดของ ตัวแปรต่าง ๆ คือ สถานศึกษา ภูมิสำเนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยการศึกษาวิเคราะห์หาความแตกต่างทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ แต่ละตัวแปรพบว่า

ก. สถานศึกษา

1. นักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านคือ ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาและนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5

2/ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประสบปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน มากกว่านักศึกษาในโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ แต่ประสบปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาในโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน น้อยที่สุดเพื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา และในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข. ภูมิฐานะ

ภูมิฐานะของนักเรียนนั้นไม่มีอิทธิพลต่อการทำให้ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกัน แต่พิจารณาโดยละเอียดจะพบว่า นักเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน โดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีผลโดยตรงต่อปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียน แต่พิจารณาโดยละเอียดจะพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านทั้ง 3 ด้าน โดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง

ง. เพศ

นักเรียนชายประสบปัญหาส่วนตัว และปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนชาย

จ. ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว

นักเรียนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง และสูง ส่วนนักเรียนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง ประสบปัญหาสังคมมากที่สุด และปัญหาการเรียนน้อยที่สุด

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 จากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน โดยการแยกศึกษาเป็นรายกลุ่มนั้น จากสมมติฐานการวิจัยที่ 1 - 3 ที่ว่า

“ 1. นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกัน

แต่จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 แต่ละกลุ่ม ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากว่า เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ส่วนตัวของนักเรียนแต่ละกลุ่มโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทางด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนอายุที่แตกต่างกันก็มีส่วนทำให้อัตราการประสบปัญหาแตกต่างกัน ซึ่ง ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 33 - 37) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอายุช่วง 18 - 19 ปี, 20 ปี และ 21 - 22 ปี ประสบปัญหาส่วนตัว, ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้นักเรียนจะอยู่ในกลุ่มอาชีวศึกษา กลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลายและกลุ่มนักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 ก็ตาม แต่นักเรียนเหล่านี้ยังมีลักษณะส่วนตัวต่างกันได้ เช่น อายุ ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการทำให้นักเรียนประสบปัญหาต่างกัน ดังเช่น เฮิร์ลลอค (กรรณิการ์ พินศิริกุล 2521 : 59) อ้างอิงมาจาก Hurlock.1959 : 328) กล่าวว่า อายุ มีส่วนสำคัญต่อการทำให้สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่บุคคลประสบแตกต่างกัน เช่น วัยรุ่น ตอนต้นมีปัญหาการเรียน, การปรับตัวให้เข้ากับ

บุคคลอื่น แต่วัยรุ่นตอนปลายมักจะมีปัญหารุนแรงที่สุดเกี่ยวกับปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และปัญหาเกี่ยวกับสังคม

ส่วนลักษณะอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้ปัญหาของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะกลุ่มของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน คือ อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง กล่าวคือ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มาจากครอบครัวที่มีอาชีพแตกต่างกัน เช่น รับราชการ, ค้าขาย, เกษตรกร และรับจ้าง เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบทางอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนั้นมีส่วนต่อการทำให้ปัญหาของนักเรียนแตกต่างกัน ดังที่ ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 41 - 48) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาทั้งในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล และของเอกชน ที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และนอกจากนี้สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลในครอบครัว เช่น กับพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ยังมีส่วนทำให้เกิดวัยรุ่นประสบปัญหาทางด้านการปรับตัวด้วย ซึ่งผลการศึกษาวิจัยของ สังวาลย์ สมสนธิ (สังวาลย์ สมสนธิ 2518 : 75) ซึ่งศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่บ่อย จะปรับตัวได้ดีกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากลักษณะของความแตกต่างในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ดังกล่าวมาแล้ว ทำให้สภาพปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกเหนือจากเพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดาที่มีผลต่อการทำให้ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 แตกต่างกันไปแล้ว ถ้าจะพิจารณาเฉพาะปัญหภายในกลุ่มของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 พบว่า นักศึกษาเหล่านี้ บางคนประกอบอาชีพเป็นของตัวเองแล้ว และบางคนก็มีคู่สมรสแล้ว เมื่อวิจัยสรุปปัญหาโดยส่วนรวมจึงพบว่า นักศึกษาเหล่านี้ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า เพราะสาเหตุดังกล่าวแล้ว ดังที่ กรรณิการ์ พินศิริกุล (กรรณิการ์ พินศิริกุล 2521 : 61) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่แต่งงานแล้วมีปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างจากนักเรียนที่ยังไม่ได้แต่งงาน เช่นเดียวกันกับนักศึกษาที่มีอาชีพแล้วย่อมมีความรู้ลึกซึ้งอิสระ มีการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าผู้ที่ยังไม่มีอาชีพ ทำให้ปัญหาต่าง ๆ แยกต่างกันได้

สมมติฐานที่ 4 ที่ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนสามัญศึกษา และนักศึกษามัธยมศึกษา 5 ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันนั้น ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มประสบปัญหาล้วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 และสอดคล้องกับการวิจัยของ เก็บฮาร์ท และฮอยท์ (Gebhart and Hoyt, 1958 : 125 - 128) ที่ศึกษาพบว่า นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีปัญหาและความต้องการมากกว่านิสิตคณะอักษรศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ และสอดคล้องกับการศึกษาของ เจนส์ (Jencks, 1971 : 71) และ ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร 2515 : 67) ที่ได้ศึกษาวิจัยพบว่าวิทยาลัยที่มีคุณภาพและสิ่งแวดล้อมต่างกัน มีผลต่อการส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสเลือกอาชีพและการศึกษาแตกต่างกัน และพบว่าสังกัดที่แตกต่างกันของสถานศึกษามีส่วนทำให้ลักษณะของปัญหาที่นักเรียนประสบต่างกันด้วย กล่าวคือ นักเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล ประสบปัญหาส่วนตัวและปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนของเอกชน สำหรับการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง เป็นวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนการศึกษามัธยมศึกษา 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนทั้งสามกลุ่ม ประสบปัญหาล้วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนแตกต่างกันจริง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ ทั้งการวิจัยภายในและการวิจัยต่างประเทศ

สมมติฐานที่ 5 ที่ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามัธยมศึกษา 5 ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันนั้น ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากสภาพโดยทั่วไปของจังหวัดสงขลานั้น

ความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนาในเมืองและในชนบทของนักเรียนมีไม่มากนัก เช่น มีความสะดวกในเรื่องการคมนาคมใกล้เคียงกัน สิ่งเหล่านี้อาจทำให้ภูมิลำเนาไม่ส่งผลต่อการทำให้ปัญหาของนักเรียนต่างกัน แต่ถ้าวัดพิจารณาโดยละเอียด พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่าผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาลงสถิติการประสบปัญหา และการกระทำผิดของเด็กรุ่นชายที่ เลนส์ (Lents. 1956 : 331 - 337) ศึกษาพบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายที่มีความคล้ายคลึงกันทางด้านอายุ ผลการเรียน ฐานะทางสังคม เชื้อชาติ แตกต่างกันในเรื่องการกระทำผิดนั้น ปรากฏว่า เด็กในเมืองหลวง หรือในย่านธุรกิจการค้ามีปัญหามีการกระทำผิดมากกว่าเด็กในชนบท

สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 นั้น ปรากฏว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้จะเป็นเพราะสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับลักษณะสังคมของไทยที่ผู้มีโอกาสได้รับการศึกษาสูงกว่าภาคบังคับส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี และอยู่ในตัวเมือง ส่วนผู้ที่อยู่ในท้องถื่นที่ห่างไกลนั้น หหมดโอกาสทางการศึกษาไปโดยปริยาย ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาชั้นสูงมักจะอยู่ในส่วนกลาง ในชนบทมีน้อย (คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา 2518 : 294) และผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้เฉพาะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภูมิลำเนานั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ (สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ 2518 : 66) ที่พบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลมีปัญหทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนในตัวจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 6 ที่ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุที่ว่า

เมื่อเปรียบเทียบถึงตัวแปรต่าง ๆ แล้ว ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจจะมีค่าเข้มข้นน้อยกว่าตัวแปรอื่น ที่จะทำให้เกิดปัญหาของนักเรียนต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาโดยละเอียดจะพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ประสบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง และสูง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คมเพชร ฉัตรสุณกุล (คมเพชร ฉัตรสุณกุล 2515 : 91) และ ยุพิน นิสัยนค์ (ยุพิน นิสัยนค์ 2515 : 85) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีปัญหาทุก ๆ ด้านสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาสังคมที่พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ประสบปัญหาสังคมมากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น ปรากฏว่าสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ทองพูล บุญอึ้ง (ทองพูล บุญอึ้ง 2516 : 55) ที่ศึกษาฐานะทางสังคมมิตินักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางสังคมมิตินสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าด้วย นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกกับพัฒนาการทางสังคมของบุคคลด้วย ซึ่งเป็นไปตามหลักจิตวิทยา และสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ

สมมติฐานที่ 7 ที่ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษา ผู้ใหญ่ระดับ 5 ชายและหญิง ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันนั้น ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษานั้น ชาย ประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่าหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหญิง ประสบปัญหาการเรียนมากกว่าชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชายประสบปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่าหญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษายุ่งใหญ่ระดับ 5 นั้น พบว่า หญิง ประสบปัญหาการเรียนมากกว่าชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาส่วนตัวมากกว่าชายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และชายประสบปัญหาสังคมมากกว่าหญิง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ นัตต์ (Nutt. 1972 : 650 - A) ที่เป็นผู้นำที่สนใจเกี่ยวกับ

ปัญหาวิจัยรุ่น และไต่ศึกษาพบว่า เพศ มีอิทธิพลต่อปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียนมากกว่าระดับชั้นเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ บ่องพรรณ บัณฑิต (บ่องพรรณ บัณฑิต 2511 : 91 - 94) ที่พบว่า นักศึกษายชายและหญิง มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือจากฝ่ายและแนวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงต้องการคำปรึกษา มากกว่านักศึกษาชาย

จากการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียนชายและหญิงของวิรุทธิ์ ทองอำภา (วิรุทธิ์ ทองอำภา 2522 : 163) พบว่า เพศชายและหญิงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เพศมีอิทธิพลต่อปัญหาและความต้องการของบุคคลมาก ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ และเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 8 ที่ว่า นักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนผู้ใหญ่ระดับ 5 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันนั้น ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ประสบปัญหาทั้งสามด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ การ์ริสัน และคนอื่น ๆ (Garrison and Others. 1964 : 403 - 407) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีส่วนสำคัญต่อผลการเรียนของนักเรียนมาก ในเรื่องเดียวกันนี้ แอสติน (Astin. 1964 : 219 - 227) ได้สำรวจพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและมาตรฐานการดำรงชีวิตมีส่วนสำคัญต่อปัญหาของเด็กมาก และมีความเกี่ยวข้องกับการประพฤติกเรของเด็กด้วย กล่าวคือ สปริงเกอร์ (รัตน ปะบุตร 2520 : 68 อ้างอิงมาจาก Springer. 1938 : 321 - 328) ศึกษาพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะเป็นเด็กที่ประพฤติกเรมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี

สำหรับการวิจัยภายในประเทศนั้น สมศักดิ์ บรรเทิงสุข (สมศักดิ์ บรรเทิงสุข 2510 : 247 - 249) และ สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ (สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ 2518 : 73 - 74) ได้ศึกษาวิจัยถึงอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่อปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ควรให้ความสนใจต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มนี้เป็นพิเศษ เช่น การจัดหาอุปกรณ์ราคาถูกลง และการหาทุนอุดหนุนการเรียน เป็นต้น
2. ครูอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และ โรงเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ควรให้ความสนใจ และสนใจปัญหาของนักเรียนให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น
3. สำหรับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมทางสังคมให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น
4. ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนและวิทยาลัยควรพยายามหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนให้แก่ให้นักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น หรืออาจช่วยเหลือนักเรียนให้มีงานทำในระหว่างที่เรียน ก็อาจช่วยแก้ปัญหาด้านการเงินของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในระดับอื่น หรือใช้ตัวแปรศึกษาอื่น ๆ เพื่อจะได้เปรียบเทียบกับผลการวิจัยต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้แล้ว
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปในตัวแปรหนึ่ง ๆ น่าจะได้นำมาศึกษาเปรียบเทียบกันทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้
3. ควรจะได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทั้ง 3 ด้านนี้ คือ ส่วนตัว สังคม และ การเรียน ของผู้ที่ไม่มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับสูง เช่น ระดับอุดมศึกษา กับผู้ที่ไม่มีโอกาสในการศึกษาต่อ ว่าเหมือนกัน หรือต่างกันอย่างไรบ้าง.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พินศิริกุล การสำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนสวรสพัชราง
ในกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2521, 62 หน้า อัดสำเนา
- ก้อ สวัสดิพานิชย์ "เศรษฐกิจการศึกษา" ใน ขุมทางวิชาการ หน้า 3 กรมสามัญศึกษา 2510
- การเกษตรแห่งชาติ รายงานประจำปี 2518 การเกษตรแห่งชาติ 2519, 89 หน้า
- เกษมสุข บุญมาลิก ปัญหาและความต้องการของนักเรียนหญิงจากส่วนภูมิภาคที่มาศึกษาต่อใน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 2516, 131 หน้า อัดสำเนา
- คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม 2518, 294 หน้า
- ✓ คิมกริช วัฒนเสถียร ศาลคดีเด็กและเยาวชน โรงพิมพ์ทางหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์พระนคร
 2507, 163 หน้า
- คมเพชร ฉัตรสุณกุล การศึกษาเปรียบเทียบของคंपระกอบค่านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของนักศึกษา ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
และต่ำ ของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 98 หน้า อัดสำเนา
- ๗-ชาญชัย อาจินสมาวาร "การศึกษาผู้ใหญ่กับการพัฒนาสังคม" ศึกษาศาสตร์สาร 6 : 66 - 74
 เมษายน - มิถุนายน 2520
- เตือนจิตต์ จิตต์อารี การคบเพื่อนของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 85 หน้า อัดสำเนา
- ทองพูล บุญอึ้ง การศึกษารูานะทางสังคมมิติ มโนภาพแห่งตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516, 76 หน้า อัดสำเนา

ไพบูลย์-อินทรีวิชา - การศึกษาถึงความต้อกรและปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียน

โรงเรียนมัธยมสาธิตแบบประสม วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2510

ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 347 หน้า อักสำเนา
 มัลลิกา จิตรสุข การสำรวจปัญหาและความต้อกรของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิทยาลัยวิชาการศึกษา
วิทยาลัยครูอุตรธานี ปริญญาโท กศ.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2508, 87 หน้า
 อักสำเนา

เมธินันท์ ภิญโญ การศึกษาองค์ประกอบของนักเรียนที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลาย ในภาคเหนือ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2521, 88 หน้า อักสำเนา

ยุพิน นิสัยนัต การเทียบเคียงขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม

ในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.กศ.ปีที่ 2 วิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปริญญาโท
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 115 หน้า อักสำเนา

รัตน ปะบุกร ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียน กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสชและ

นิมานในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 74 หน้า อักสำเนา

ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 64 หน้า อักสำเนา

วรพุฒิ จรัสตระกูล ปัญหาวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2513, 97 หน้า อักสำเนา

วิฑูรย์ อุปถัมภ์ "บทบาทใหม่ของการมัธยมศึกษา" สามัญศึกษา 11 : 18 - 21

กุมภาพันธ์ 2517

วิฑูรย์ ทองอำภา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพด้านความต้อกรของนักเรียนชั้น ม.ศ.5

สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2522, 215 หน้า อักสำเนา

ทิพาวรรณ-จันทร์พินฺนุญ ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนรัฐบาล

จังหวัดจันทบุรี ปรินุญานินท์ คบ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 68 หน้า

อัครสำเนา

ธนู แสงศักดิ์ "ปัญหาการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการค้าเสรีธุรกิจ" วิทยาวารย์

73 : 51 - 53 มกราคม 2517

ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางค้าเสรีธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรม
ในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงและต่ำ

ของวิทยาลัยครูในภาคใต้ ปรินุญานินท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515,

88 หน้า อัครสำเนา

บุญสนอง ไกรเนตร การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างผู้ศึกษาวิชาชีพครู

และวิชาชีพพยาบาล ปรินุญานินท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515,

148 หน้า อัครสำเนา

ประเวทย์ จันทรัตน์ การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการด้านบุคลิกภาพ 15 ด้าน ของนักเรียน

ฝึกหัดครู และนักเรียนเกษตรกรรมในจังหวัดอุดรธานี ปรินุญานินท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2516, 89 หน้า อัครสำเนา

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจใน

อาชีพของนักเรียนชายกลาง ปีที่ 3 โรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล และโรงเรียนอาชีวศึกษาของ

เอกชน ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ปรินุญานินท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

2514, 76 หน้า อัครสำเนา

มองพรวณ บัณฑิตานนท์ ความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม

ปีการศึกษา 2510 ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัยครู ปรินุญานินท์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 117 หน้า อัครสำเนา

พนัส พันนาคินทร์ "การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษากับความต้องการกำลังคนของประเทศ"

ศรีนครินทร์วิโรฒ พินิจโลก 1 : 37 - 39 มีนาคม - เมษายน 2518

ศึกษานิพนธ์, กระทรวง "โครงการเงินกู้พัฒนาการศึกษา กรมการศึกษานานาชาติ" ข่าวสารการศึกษาและ

อาชีพ 1 : 1, 2509

สมใจ ทิณพงษ์ การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง ที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค ปริมาณนิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2512, 94 หน้า อักส่าเนา

สมบัติ ไชสิทธิ์ธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2505, 158 หน้า
อักส่าเนา

สมศักดิ์ บรรเทิงสุช การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.1
ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปริมาณนิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 227 หน้า อักส่าเนา

สมศักดิ์ ประจักษ์เนย์ การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาธนบุรี ปริมาณนิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2506, 136 หน้า อักส่าเนา

สมศักดิ์ ลีลาสุรพิสุทธิ์ การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน
ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 ปริมาณนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 82 หน้า อักส่าเนา

สังวาลย์ สมสนิท ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการปรับตัวของวัยรุ่น ปริมาณนิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 86 หน้า อักส่าเนา

สีปพนธ์ เกตุทัต "ทิศทางการศึกษาของไทย" สภาการศึกษา 12 : 5 - 8

กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2521

สุรางค์ ไก่กระจงกุล การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2504, 19 หน้า อักส่าเนา

อรพินท์ วิบูลย์พันธ์ "งานการศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทย" ครูศาสตร์ 6 : 72 - 73

กรกฎาคม - สิงหาคม 2519

- Astin, A.W.. "Personal and Environment Factors Associated with Collage Dropout Among High School Aptitude Student," Journal of Educational Psychology. 55 : 219 - 227, 1964.
- Carr, James Francis. "The Problem Area of a Selected Group at Florida State University as Indicated by The Mooney Problem Checklist," Thesis Abstract Series. V. 7, p. 93 - 97, School of Education Indiana University, 1956.
- (Cronbach, Lee Joseph. The Dependability of Behavioral Measurements Theory of Generalizability for Scores and Profiles. New York Wiley, 1972. 410 p.
- Delph, Donna Jean. "The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interests to the School Success of Smith - Grade Children From Low - Income Home, Dissertation Abstract. 31 : 5028, 1971.
- Desena, Pual A. "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of the Level of Achievement," The Personal and Guidance Journal. 43 : 145 - 149, October 1964.
- Flanagan, J.C. "The Critical Incident Technique," The Psychological Bulletin. 51 : 354 - 355, July 1954.
- Ferguson, George A. Statistic Analysis in Psychological and Education. New York, McGraw - Hill, 1966. 466 p.
- Garrison Karl C., Kingston Albert J. and McDonald Arthur S. Educational Psychology. Vakils Feffer and Simons Private Ltd., 1964. 407 p.
- Gebhart Gary G. and Hoyt Donald P. "Personality Needs of Under and Over Achiving Freshmen," The Journal of Applied Psychology. 44, April 1958.
- Gill, L.J. "Some Nonintellectual Correlates of Academic Achievement Among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology. 53 : 144 - 149, March 1962.
- Gronlund. Sociometry in the Classroom. Harper, New York, 1959. 340 p.
- Hamacheck, Don E. and Mori Takako. "Need Structure Personal Adjustment and Academic Self Concept and Beginning Educational Students," Journal of Educational Research. 58 : 158 - 162, December 1964.
- X Hurlock, Elizabeth B. Developmental Psychology. New York, McGraw - Hill, 1959. 645 p.

Jenck Christopher. "Social Stratification and Higher Education,"
Financing Higher Education, The American College Testing Program.
1971. 529 p.

Lents William P., Rural - Urban Differential and Juvenile Delinquency.
The Journal of Criminal Law, Criminology and Police Science.
331 - 337, September - October 1956.

Lindquist E.F. Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education. p. 55 - 56, Boston and Houghton Mifflin Co., 1956.

McNemar, Avinn. Psychological Statistics. p. 16, 109 New York, John Wiley and Sons Inc., 1955.

Mujovic B. Pojave Osipania Uceniba. Prosvjetne and Letnik 17 br,
20, 15 December 1967. p. 7.

† Neumeyer, Martin H. Juvenile Delinquency in Modern Society. D. Van Nostrand Co., Inc., New Jersey, 1961. 529 p.

Nutt Monna Lavelle. "An Analysis of Student and Teacher Recording of Adolescent Problems," Dissertation Abstract International.
33 : 650 - A, August 1972.

✓ Rahman Syed Abbur. "An Investigation of The Extend and Causes of Droupout in Class VII Through XII of The Secondary Schools of Dacca, East Pakistan During 1965," Dissertation Abstracts.
28 : 405, 1967.

Robinfeld William A. "An Appraisal of Guidance Service of The Newark Secondary Schools Thorough a Follow - up Study of a Selected School Leavers," D.Ed. Dissertation. New York University, Volume 21,
5 November 1960.

✓ Sanderson Herber, Basic Concepts in Vocational Guidance McGraw - Hill Book Company, Inc., New York, Toronto, London 1954. 290 p.

Shertzers Bruce and Peter Herman J. Guidance : Techniques For Individual Appraisal and Development. The Macmillan Company, New York, 1965.
390 p.

Springer H.N., The Influence of General School Status on the Emotional Stability of Children. Pedagog Sem. 1938. 328 p.

Symonds Percival M. "Life Problems and Interests of Adolescents,"
School Review. 44 : 506 - 518, September 1956.

Travers, Robert M.H. Educational Measurement. The Macmillan Company,
New York, 1955. 420 p.

Walpole Ronald E. Introduction to Statistics. New York, The Macmillan
Company, 1972. 365 p.

การพัฒนารูปแบบ

ภาคผนวก ก.

ตารางการอ่านาจดำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม
ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการ เรียน

ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t
	<u>ปัญหาคำนวณ</u>		<u>ปัญหาสังคม</u>		<u>ปัญหาการเรียน</u>
1	4.067	31	3.466	61	4.549
2	2.027	32	4.509	62	2.797
3	2.086	33	2.073	63	2.458
4	3.076	34	2.111	64	2.141
5	3.695	35	3.356	65	2.290
6	2.078	36	3.330	66	4.147
7	2.383	37	2.555	67	3.953
8	2.529	38	2.669	68	2.574
9	2.748	39	4.016	69	4.453
10	5.068	40	2.273	70	3.113
11	3.052	41	5.313	71	3.266
12	3.183	42	3.497	72	3.358
13	2.146	43	5.859	73	2.915
14	2.221	44	2.621	74	5.614
15	2.904	45	4.934	75	3.685
16	2.446	46	5.385	76	2.025
17	2.221	47	2.071	77	2.173
18	2.931	48	2.409	78	2.045
19	4.391	49	2.109	79	2.393
20	3.382	50	5.132	80	2.079
21	6.063	51	2.591	81	2.439
22	2.851	52	3.613	82	2.763
23	2.632	53	2.817	83	3.064
24	3.734	54	2.753	84	3.371
25	6.287	55	5.357	85	4.104
26	3.318	56	4.484		
27	3.904	57	2.079		
28	4.289	58	2.073	t .05 = 2.021	
29	4.728	59	2.432		
30	2.060	60	2.333	t .01 = 2.704	

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการ เรียน

แบบสอบถาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนเติมข้อความลงในช่องว่าง และเขียนเครื่องหมาย / ตามสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นข้อความที่กล่าวถึงปัญหาทางกายส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ขอให้ให้นักเรียนอ่านข้อความเหล่านั้นด้วยความรอบคอบแล้วพิจารณาว่าเรื่องนั้น ๆ ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด เมื่อนักเรียนพบว่าสภาพปัญหาในข้อนั้น ๆ ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนในอันใดบ้างแล้ว โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่นักเรียนได้พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมที่สุด ตามความรู้สึกของนักเรียนเอง

ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง โดยไม่ต้องลงชื่อผู้ตอบลงในกระดาษคำตอบ ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

นายบุญ แป้นเจริญ

นิสิตปริญญาโท

ภาควิชาแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง โดยเขียนเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงใน ☐ ที่ใช่
ในแต่ละตอน

1. ประเภทของสถานศึกษา

☐ วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา

☐ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5

2. ภูมิลำเนา

☐ ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล

☐ นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล

3. คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน นับตั้งแต่วันเริ่มเรียนในระดับนี้จนถึงวัน

ตอบแบบสอบถาม

คะแนนเฉลี่ยสะสม =

4. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

☐ มากกว่า 4,000 บาท

☐ 1,500 - 4,000 บาท

☐ น้อยกว่า 1,500 บาท

☐ ไม่ทราบ

ตอนที่ 2

ข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>หมวดที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว</u> <u>ก. ด้านการเงิน</u> 1. รายได้ของครอบครัวเพียงพอ 2. อยากหางานทำระหว่างที่เรียน 3. มีโอกาสใช้จ่ายเงินเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ 4. ภาควิชาในฐานะของตัวเอง 5. อับอายเพื่อนเรื่องฐานะ 6. มีหนี้สิน 7. อยากขอยืมเงินเพื่อน 8. วิตกกังวลเรื่องฐานะอยู่เสมอ <u>ข. ด้านสภาพความเป็นอยู่ทางบ้าน</u> 9. มีห้องเป็นส่วนตัว 10. สิ่งแวดล้อมรอบบ้านไม่ดี 11. บ้านถูกสุขลักษณะ 12. อับอายเรื่องที่อยู่อาศัย 13. บ้านคือวิมานที่แท้จริง 14. ผู้ปกครองเข้มงวด 15. ตนมีความสำคัญในบ้าน 16. อยากให้เพื่อนไปเยี่ยมบ้าน 17. เบื่อบ้าน					

ข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ก. <u>ด้านสุขภาพ</u>					
18. ออกกำลังกายอยู่เสมอ					
19. มีโรคประจำตัว					
20. พักผ่อนไม่เพียงพอ					
21. ร่างกายอ่อนแอ					
22. เป็นหวัดอยู่เสมอ					
23. รับประทานอาหารเป็นเวลา					
24. มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ					
25. ร่างกายให้อำนวยต่อการเล่นกีฬา					
26. รูปร่างและสัดส่วนของร่างกายดี					
27. มีความมั่นใจในตนเอง					
28. พுகติคอง					
29. มีความวิตกกังวลสูง					
30. อยากเผชิญสิ่งที่ท้าทายความสามารถ					
หมวดที่ 2 <u>ข้อมูลด้านสังคม</u>					
ก. <u>ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน</u>					
31. รู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่กับเพื่อน					
32. มีความรู้จะเป็นอุปสรรคต่อการคบเพื่อน					
33. มีเพื่อนที่สนิทไว้วางใจได้					
34. ชอบทำงานคนเดียว					

ข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ก. <u>ความสัมพันธ์กับเพื่อน</u> (ต่อ) 35. เพื่อน ๆ ไม่ค่อยเข้าใจท่าน 36. ไม่อยากคบเพื่อนเพราะมีปัญหาค่อย 37. มีเพื่อน 38. ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน					
ข. <u>ความสัมพันธ์กับอาจารย์</u> 39. อาจารย์ให้ความยุติธรรม 40. อาจารย์ไม่เข้าใจ 41. ถูกปล่อยปละละเลย 42. อาจารย์ให้ความใกล้ชิดและเป็นกันเอง 43. อาจารย์เข้าใจปัญหาของท่านอย่างลึกซึ้ง 44. อาจารย์เข้มงวด 45. เวลาที่มีปัญหาไม่กล้าปรึกษาอาจารย์ 46. อาจารย์สนใจเฉพาะนักเรียนบางคน 47. รู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่ที่โรงเรียน					
ค. <u>ความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน</u> 48. ทุกคนสามัคคีกัน 49. พ่อแม่ให้ความยุติธรรม 50. มีบุคคลอื่นในบ้าน 51. ขยาก็ให้ตนเองปรองดองกัน 52. ถูกรังเกียจจากบุคคลในบ้าน					

ข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ง. <u>ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม</u> 53. มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม 54. ชอบรวมกิจกรรม 55. โรงเรียนไม่ส่งเสริมกิจกรรม 56. กิจกรรมเป็นอุปสรรคต่อการเรียน 57. อยากให้กิจกรรมมากกว่านี้ 58. พอใจในกิจกรรมที่ผ่านมา 59. เวลาเรียนเป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรม 60. กิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ					
หมวด 3 <u>ข้อมูลด้านการเรียน</u> ก. <u>ด้านตัวนักเรียน</u> 61. ขาดสมาธิในการเรียน 62. ไม่ทราบวิธีการเรียนที่ดี 63. ความจำดี 64. ไม่มั่นใจในอนาคต 65. ปีเวลาเรียนเพียงพอ 66. สิ่งแวดล้อมที่โรงเรียนไม่อำนวย					
ข. <u>ด้านการสอนของอาจารย์</u> 67. ใช้อารมณ์ 68. มอบหมายงานมากเกินไป					

ข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ข. <u>ด้านการสอนของอาจารย์ (กอ)</u>					
69. วิธีการสอนดี					
70. ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างสม่ำเสมอ					
71. ให้ความยุติธรรมทั่วหน้า					
72. มีความสามารถเหมาะสมกับวิชาที่สอน					
ค. <u>ด้านเนื้อหาและอุปกรณ์</u>					
73. เหมาะสมกับระดับชั้น					
74. ชัดชาก					
75. มีประโยชน์					
76. เหมาะกับสถานการณ์และท้องถิ่น					
77. อุปกรณ์การเรียนเพียงพอ					
78. อุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
79. ต้องการความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์					
ง. <u>ด้านระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน</u>					
80. ระเบียบวินัยเหมาะสม					
81. ฝ่ายปกครองเข้มงวด					
82. เวลาเข้าเรียนเร็วเกินไป					
83. ระเบียบวินัยหยาบหยาบ					
84. การลงโทษขาดกฎเกณฑ์					
85. ไม่มีระเบียบวินัย					